

107E JAARGANG NUMMER 4 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • APRIL 2007

Liahona

OMSLAGARTIKEL:

Een getuigenis van de Heiland, p. 10.

Levensveranderende keuzes voor jongvolwassenen, p. 26

Vrijheid voor Mavi, p. 32

De vensters van de hemel openen, pp. 39, 40, K8

Res
Book Area
M205.5
583805T
2007
April

April 2007 107e jaargang Nummer 4

LIAHONA 00784-120

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen

Adviseurs: Gary J. Coleman, Yoshihiko Kikuchi, Gerald N. Lund, W. Douglas Shumway

Hoofdirecteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Victor D. Cave

Senior redacteur: Larry Hiller

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdirectrice: Jennifer L. Greenwood

Mederedacteurs: Ryan Carr, Adam C. Olson

Assistent-redactrice: Susan Barrett

Redactiemedewerkers: Christy Banz, Linda Stahle Cooper, David A. Edwards, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekerk, Judith M. Poller, Vivian Paulsen, Richard M. Romney, Jennifer Rose, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBergh, Julie Wardell, Kimberly Webb

Directiesecretaresse: Monica L. Dickinson

Marketing manager: Larry Hiller

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Brittany Jones Beahn, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kathleen Howard, Eric P. Johnson, Denise Kirby, Randall J. Paxton

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Randy J. Benson

Vertaling:

Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar

nieuws@liahona.nl

Distributie:

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

European Distribution Ltd., Magazine Service,

Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Tel.: 00 49 6172 492858, fax: 00 49 6172 492890

E-mail: liahona-edl@ldschurch.org

Jaarabonnement: € 16,00

De volgende betalingswijzen zijn mogelijk:

Creditcard (bel of e-mail EDL)

Overschrijving per bank op de volgende rekening:

Dresdner Bank, Bad Homburg

Rekening nummer 07 264 094 00, bankcode 500 800 00

Omroeping: abonneenummer + naam + wijk/gemeente

SWIFT CODE: DRES DE FF 523

IBAN: DE52 5008 0000 0726 4094 00

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan:

Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA, of per e-mail naar: lia-

hona@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanees, Armeens, Bisland, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Grieks, Haïtiaans, Hindi, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshallseilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamese, Uslands en Zweeds (Frequentie verschilt per taal)

Uitgever:

© 2007 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk.

of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht

kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office,

50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA;

e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet onder

www.lds.org. Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel Library'.

Voor andere talen, klik op de wereldkaart.

For Readers in the United States and Canada:

April 2007 Vol. 107 No. 4, LIAHONA (USPS 311-480) Dutch

(ISSN 1522-9173) is published monthly by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North

Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is

\$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.

Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice

required for change of address. Include address label from a

recent issue; old and new address must be included. Send USA

and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at

address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit

card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken

by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement

#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution

Center, Church Magazines, PO Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368.

LIAHONA, APRIL 2007

10 Het avondmaal — en het offer

VOOR VOLWASSENEN

2 Boodschap van het Eerste Presidium: uw huwelijk verdiepen
president James E. Faust

8 Hij zal u rust geven
Dennis L. McDaniel

10 Uit het archief: het avondmaal — en het offer
ouderling David B. Haight

15 Lessen uit het Nieuwe Testament: de vreugde van bekering *ouderling Craig C. Christensen*

25 Huiszoekboodschap: een middel in Gods handen worden door voor de armen en behoeftigen te zorgen

26 Drie boodschappen voor jongvolwassenen
ouderling Earl C. Tingey

36 Het voorbeeld van één vrouw
ouderling Bruce C. Hafen

44 Ervaringen van heiligen der laatste dagen

Het gedicht

Alice Faulkner

Mijn zoon leeft ook

Brenda Hunt

Waarom zei de Geest dat?

Roger B. Woolstenhulme

Het onverklaarbare

telefoontje *Claudio Zivic*

48 Post

OP DE OMSLAG

Voorant: Simon Dewey, *Waarom weent gij*, kopiëren niet toegestaan. Achterkant: Foto Matthew Reier.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND

Illustrator Paul Mann

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

Deze ideeën kunnen in de kerk en thuis gebruikt worden.

'Het avondmaal — en het offer', p. 10: Laat

ieder lid van het gezin zijn of haar ogen sluiten. Laat de gezinsleden zich voorstellen dat zij zich

laten dopen, van het avondmaal nemen en een gebeurtenis uit het leven van de Heiland meemaken. Wat zijn de overeenkomsten tussen deze gebeurtenissen? Als u hebt verteld wat ouderling David B. Haight zag toen hij bewusteloos was, laat u een gezinslid uitleggen wat het

avondmaal met het offer van Christus te maken heeft. Bespreek hoe we de Heiland kunnen gedenken als we aan het avondmaal deelnemen.

'Drie boodschappen voor jongvolwassenen', p. 26: Laat

de gezinsleden een tekening maken van hoe hun leven er over twintig jaar uitziet. Laat ze tekenen en bespreken wat voor doelen ze dan bereikt willen hebben. Lees de raad van ouderling Earl C. Tingey waarmee ze plannen kunnen maken om gelukkig te worden.

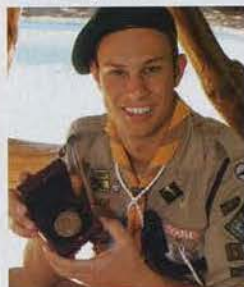
Ga op zoek naar de KGW-ring die in deze uitgave verborgen is, en vraag je af waarom we met Pasen de opstanding van Jezus Christus herdenken.

VOOR DE JONGEREN

- 7 Poster: de Heiland van allemaal
- 18 Scout uit Kaapstad vestigt record
Paul VanDenBerghe
- 22 Vraag en antwoord: Een van mijn vrienden in de kerk leeft bepaalde evangelienormen niet na. Ik maak me zorgen over hem. Hoe kan ik helpen?
- 32 De vrijheid om te dansen *Adam C. Olson*
- 39 Regel op regel: tiende en andere giften
- 40 De vensters van de hemel
ouderling H. Bryan Richards

- 18 Scout uit Kaapstad vestigt record

- 32 De vrijheid om te dansen

'De vrijheid om te dansen',
p. 32: Laat de gezinsleden doelen opschrijven die zij willen bereiken. Laat hen vertellen hoe ze die doelen willen bereiken. Lees en bespreek de beslissingen die Mavi neemt om haar doel te bereiken. Bespreek dat de juiste houding en handelingen belangrijk zijn om onze doelen te bereiken.

'De vensters van de hemel',
p. 40: Vraag de gezinsleden om voorwerpen met emotionele waarde te laten zien en te vertellen waarom ze die waardevol vinden. Vertel het verhaal van de vier vrouwen in India. Waarom is onze tiende zo belangrijk

voor de Heer? Vertel het verhaal van het kerkgebouw in India. Hoe werden de mensen gezegend omdat ze tiende betaalden? Lees en bespreek de beloften die wij volgens ouderling H. Bryan Richards zullen ontvangen als wij tiende betalen.

'De invloed van een moeder',
p. K14: Laat een gezinsfoto zien. Bespreek hoe een moeder alle gezinsleden begeleidt. Vertel hoe de moeder van ouderling Carlos H. Amado hem op de doop en een zending voorbereidde. Laat de gezinsleden kaarten voor hun moeder maken om haar te bedanken voor haar invloed.

DE KINDERVRIEND: VOOR DE KINDEREN

- K2 Luister naar de stem van een profeet: vreugde in de morgen
president Thomas S. Monson
- K4 Participatieperiode: Hij leeft!
Elizabeth Ricks
- K6 Uit het leven van president Spencer W. Kimball: pianospelen
- K8 Gods wet leren kennen
Patricia R. Jones
- K10 Vriendschap sluiten: Clara Christensen uit Keewatin (Ontario, Canada)
Melvin Leavitt
- K13 Lied: 'Een engel kwam bij Joseph Smith'
Anna Johnson and A. Laurence Lyon
- K14 Van vriend tot vriend: de invloed van een moeder *ouderling Carlos H. Amado*
- K16 Kleurplaat

- K10 Clara Christensen uit Keewatin (Ontario, Canada)

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

K=De Kindervriend	Kimball, Spencer W., K6
Avondmaal, 10	Kuisheid, 8
Begeleiding, 22	Liefde, 10, 32, 40, K8
Bekering, 10, 15	Moeders, K14
Boek van Mormon, 18	Muziek, K13
Dienstbetoon, 18, 25	Normen, 22
Doop, 8, 44, K14	Opleiding, 26
Echtscheiding, 2	Opstanding, 10, 45, K4
Financiën, 26, 39	Plicht jegens God, 18
Gebod, 2, 10, 22	Roepingen, 26
Gehoorzaamheid, 32, 36, 40	Scouting, 18
Geloof, 40	Smith, Joseph, K13
Gezin, 26, K10	Tiende, 2, 39, 40, K8
Heilige Geest, 10, 15, 36, 46	Vastengaven, 39
Huisbezoek, 25	Verzoening, 7, 8, 15, 45
Huisonderwijs, 6	Voorbereiding, 26, 32, K6
Huwelijk, 2, 26	Vrijheid, 32
Jeugdwerk, K4	Zelfdiscipline, 32
Jezus Christus, 7, 8, 10, 15, K2, K4	Zendingswerk, 8, 18, 36, 46

© 2011 MATHIEU BEP. REHAFE WAB. AANFGEFEN. FOTO VAN ECHTTRAB. GEÏNSENEED. RECHTS: FOTO BUSATH PHOTOGRAPHY

Uw huwelijk verdiepen

PRESIDENT JAMES E. FAUST

Twede raadgever in het Eerste Presidium

Toen ik jaren geleden als advocaat werkzaam was, kreeg ik een vrouw op consult die van haar man wilde scheiden. De redenen die zij opgaf rechtvaardigden volgens mij haar beslissing. Na de scheiding zag ik haar pas jaren later weer. Ik kwam haar toevallig op straat tegen. De jaren van eenzaamheid en ontmoediging waren duidelijk van haar eens mooie gezicht af te lezen.

Na even bijgepraat te hebben, zei ze dat het leven haar niet gebracht had waar ze op gehoopt had en dat ze het beu was om overal alleen voor te staan. Ik keek op van wat ze daarna zei: 'Hoe slecht mijn huwelijk ook was, ik zou nooit een echtscheiding hebben aangevraagd als ik toen geweten had wat ik nu weet. Dit is erger.'

Als je naar de statistieken kijkt, is het moeilijk om aan een echtscheiding te ontkomen. Volgens deskundigen zal ongeveer de helft van alle vrouwen in de Verenigde Staten een keer met een echtscheiding worden geconfronteerd. Ook in andere landen neemt het aantal echtscheidingen toe. Tenzij het aantal echtscheidingen afneemt, zullen steeds meer huwelijken stranden.

Een echtscheiding is alleen in uitzonderlijke gevallen gerechtvaardigd. Een 'gegronde reden' voor een echtscheiding is naar mijn mening wanneer duidelijk is dat een relatie zo slecht en onherstelbaar is geworden dat iemands menselijke waardigheid er onder lijdt. Een echtscheiding hakt erin en snijdt het gezinsgeluk de pas af. Vaak verliezen de partijen meer dan zij winnen.

De traumatische ervaring van een echtscheiding wordt nauwelijks begrepen en misschien onvoldoende onderkend. Er moet veel meer begrip en mededogen zijn voor wie deze enorme tragedie hebben meemaakt, die niet meer kan worden teruggedraaid. Toch is er voor gescheiden mensen nog veel te hopen en veel te verwachten op het gebied van levensvervulling en -geluk, vooral als zij zichzelf vergeten en anderen helpen.

Moeilijke vragen

Waarom is huwelijksgeluk voor sommige mensen zo broos en kortstondig en voor anderen zo overvloedig? Waarom is de trein van hartzeer en leed zo lang, en waarom zitten er zoveel mensen in?

Wat zijn de ontbrekende ingrediënten in zoveel huwelijken, die ooit allemaal met

Het huwelijk is een gezamenlijke tocht naar het goede, mooie en goddelijke.

geluk en hooggespannen verwachtingen waren begonnen?

Ik heb lang over deze moeilijke vragen nagedacht. Daar ik al bijna mijn hele leven veel met mensen te maken heb, ben ik redelijk op de hoogte van de problemen in ongelukkige huwelijken, van echtscheidingen en van diepbedroefde gezinnen. Ik kan ook getuigen van groot geluk, omdat ik, dankzij mijn lieve Ruth, de rijkste voldoening in het huwelijk heb gevonden.

Redenen voor een scheiding

Er zijn geen eenvoudige, gemakkelijke antwoorden op de moeilijke en gecompliceerde vragen die te maken hebben met huwelijksgeluk. Onder de vele vermeende redenen voor een scheiding bevinden zich ernstige problemen als zelfzucht, onvolwassenheid, gebrek aan toewijding, gebrekkige communicatie en ontrouw.

Uit ervaring weet ik dat er nog een reden is, die niet zo voor de hand ligt, maar die ten grondslag ligt aan en verweven is met alle andere. Dat is het gebrek aan voortdurende verdieping van het huwelijk, de afwezigheid van een extra dimensie die het waardevol, bijzonder en prachtig maakt. Zonder die dimensie wordt het eentonig, moeilijk of zelfs saai.

Een huwelijk verdiepen

U vraagt zich wellicht af: 'Hoe kan een huwelijk voortdurend worden verdiept?' We bouwen ons huwelijk op door eeuwige vriendschap, vertrouwen, integriteit, en door elkaar in moeilijke tijden te helpen en te steunen. Adam zei over Eva: 'Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees' (Genesis 2:23). Er zijn een aantal eenvoudige, relevante vragen die iedereen, getrouwd of van plan te trouwen, zich moet afvragen in een poging om 'één vlees' te worden. Namelijk:

Ten eerste: lukt het mij om eerst aan mijn huwelijk en partner te denken voordat ik aan mijn eigen verlangens denk?

Ten tweede: hoezeer ben ik mijn partner toegewijd vergeleken met mijn andere interesses?

Ten derde: is hij of zij mijn beste vriend(in)?

Ten vierde: respecteer ik mijn partner en zie ik hem/haar als een waardevol persoon?

Ten vijfde: kibbelen we over geld? Geld of gebrek daaraan maakt een echtpaar niet noodzakelijk gelukkig of ongelukkig. Maar ruzie over geld geeft vaak wel aan dat zelfzucht meespeelt.

Ten zesde: bestaat er een geestelijk heiligende band tussen ons?

Bruggen bouwen

Er zijn enkele belangrijke middelen om een huwelijk te verdiepen.

Gebed. Een huwelijk kan verdiept worden door betere communicatie. Het gebed is daar een belangrijk onderdeel van. Er zullen veel meningsverschillen, zo die zich hebben voorgedaan, door opgelost worden voordat het echtpaar gaat slapen. Ik wil niet al te veel nadruk leggen op verschillen, maar die zijn er wel en maken het geheel interessant. Volgens mij zijn onze verschillen de mespuntjes zout die het huwelijk meer smaak kunnen geven.

We communiceren op duizend verschillende manieren, zoals een glimlach, even door het haar strijken of een lichte aanraking. We moeten niet vergeten iedere dag 'Ik hou van je' te zeggen. Een man moet tegen zijn vrouw zeggen dat ze mooi is. Andere belangrijke woorden voor zowel man als vrouw zijn: 'Het spijt me.' Luisteren is ook een uitstekende manier van communiceren.

Vertrouwen. Elkaar volledig vertrouwen is een van de belangrijkste, verdiepende factoren in een huwelijk. Niets heeft zo'n vernietigende invloed op het wederzijdse vertrouwen in een goede relatie als ontrouw. Overspel is onder geen beding te rechtvaardigen. Ondanks deze vernietigende ervaring kan een huwelijk soms gered en een gezin behouden worden. Om dat tot stand te brengen, moet de gekwetste partij in staat zijn om onvoorwaardelijke liefde te geven, groot genoeg om te vergeven en te vergeten. En de ontrouwe partij moet zich zonder meer oprecht willen bekeren en het kwaad nalaten.

DE HEILAN VAN ANNA

Onze trouw aan onze eeuwige partner behoort niet alleen lichamelijk te zijn, maar ook verstandelijk en geestelijk. Aangezien flirten nooit onschuldig is en er in het huwelijk geen plaats is voor jaloezie, kunnen we ons het beste van alle soort kwaad onthouden en geen twijfelachtig contact hebben met iemand met wie we niet getrouwd zijn.

Deugdzaamheid. Deugdzaamheid is de sterke lijm die alles bij elkaar houdt. De Heer heeft gezegd: 'Gij zult uw vrouw liefhebben met geheel uw hart, en haar aankleven en geen ander' (IV 42:22).

Goddelijke tegenwoordigheid. Van alles wat een huwelijk tot zegen kan zijn, is er één factor boven alle andere waardoor man en vrouw op een echte, heilige en geestelijke manier verenigd zullen worden. En dat is de goddelijke tegenwoordigheid in het huwelijk. Bij monde van koningin Isabel zegt Shakespeare in *Henry the Fifth*: 'God, de schepper van het beste huwelijk, maakt u één' (vijfde bedrijf, tweede toneel, regels 67-68). God is ook de beste bewaarder van huwelijken.

Een huwelijk kan door veel verschillende factoren verdiept worden, maar die zijn niet allemaal even belangrijk. De kern van groot huwelijksgeluk wordt gevonden in de invloed en zegen van een heilige en goddelijke tegenwoordigheid. Geestelijke verbondenheid is het anker. Speldenprikken in de heiligende dimensie van het huwelijk kunnen ertoe leiden dat de huwelijksband leegloopt.

Het toenemend aantal echtscheidingen is volgens mij in veel gevallen te

verklaren omdat het huwelijk de heiligende bindingskracht ontbeert die het gevolg is van gehoorzaamheid aan de geboden van God. Het huwelijk kan door een gebrek aan geestelijke voeding ten onder gaan.

Tiende. In de bijna twintig jaar dat ik bisschop en ringpresident ben geweest, is het mij duidelijk geworden dat tiende betalen een goede verzekering tegen echtscheiding is. Het lijkt wel of tiendebetaling ons geestelijke accu opgeladen houdt in moeilijke tijden wanneer we niet op de geestelijke generator zijn aangesloten.

Er is geen prachtig of verheven muziekstuk dat voortdurend grote, harmonieuze liefde voortbrengt. Maar de mooiste muziek is de samensmelting van twee stemmen tot één geestelijk lied. Het huwelijk is de manier die God heeft ingesteld om aan de belangrijkste menselijke behoeften tegemoet te komen, en dat door middel van wederzijds respect, volwassenheid, onbaatzuchtigheid,

Er is één factor boven alle andere waardoor man en vrouw op een echte, heilige en geestelijke manier verenigd zullen worden. En dat is de goddelijke tegenwoordigheid in het huwelijk.

fatsoen, toewijding en eerlijkheid. Geluk in het huwelijk en het ouderschap kan meer dan duizend maal groter zijn dan enige andere vorm van geluk.

Ouderschap. De ziel van het huwelijk wordt aanzienlijk verrijkt en het geestelijke groeiproces wordt enorm gestimuleerd als een echtpaar kinderen krijgt. Voor echtparen die kinderen kunnen krijgen, moet het ouderschap het grootste geluk voortbrengen. De man groeit omdat hij als vader voor zijn gezin moet zorgen. De vrouw bloeit omdat zij zich als moeder moet wegcijferen. We begrijpen de betekenis van liefde het best als we kinderen krijgen. Maar als er geen kinderen komen, zullen echtparen die toch zijn voorbereid om ze liefdevol te ontvangen, door de Heer voor hun getrouweheid geëerd en gezegend worden. Ons thuis moet een van de heiligste oorden op aarde zijn.

Bij het verdiepen van ons huwelijk zijn de kleine dingen belangrijk. Wij moeten elkaar voortdurend waarderen en onze dankbaarheid uiten. Een echtpaar moet elkaar aanmoedigen en helpen groeien. Het huwelijk is een gezamenlijk streven naar het goede, het mooie en het goddelijke.

De Heiland heeft gezegd: 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij' (Openbaring 3:20).

Moge de aanwezigheid van God verdiepend blijken te zijn en alle huwelijken en gezinnen tot zegen zijn, vooral die van zijn heiligen, als onderdeel van zijn eeuwig plan. ■

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Nadat u dit artikel met een gebed in uw hart hebt bestudeerd, bespreekt u het op een manier dat iedereen aan de bespreking wil deelnemen. Enkele voorbeelden:

1. Maak van verschillende kleuren klei twee balletjes. Leg uit dat iedere kleur een huwelijkspartner voorstelt. Maak van de twee balletjes nu één bal. Vraag een gezinslid om de twee kleuren weer van elkaar te scheiden. Bespreek de zes vragen van president Faust die we moeten stellen als we getrouwd zijn of van plan zijn om te gaan trouwen. Getuig hoe belangrijk het is om in het huwelijk eensgezind te zijn.

2. Laat het gezin in een kring gaan staan. Laat ieder persoon een manier voorstellen waarop een huwelijk kan worden verdiept. Als u de manier bespreekt die zij voorstellen, laat hen dan de persoon naast zich een arm of een hand geven. Leg uit dat de schakel verbroken wordt als een gezinslid uit de kring wordt verwijderd. Getuig hoe belangrijk het is om een huwelijk te verdiepen.

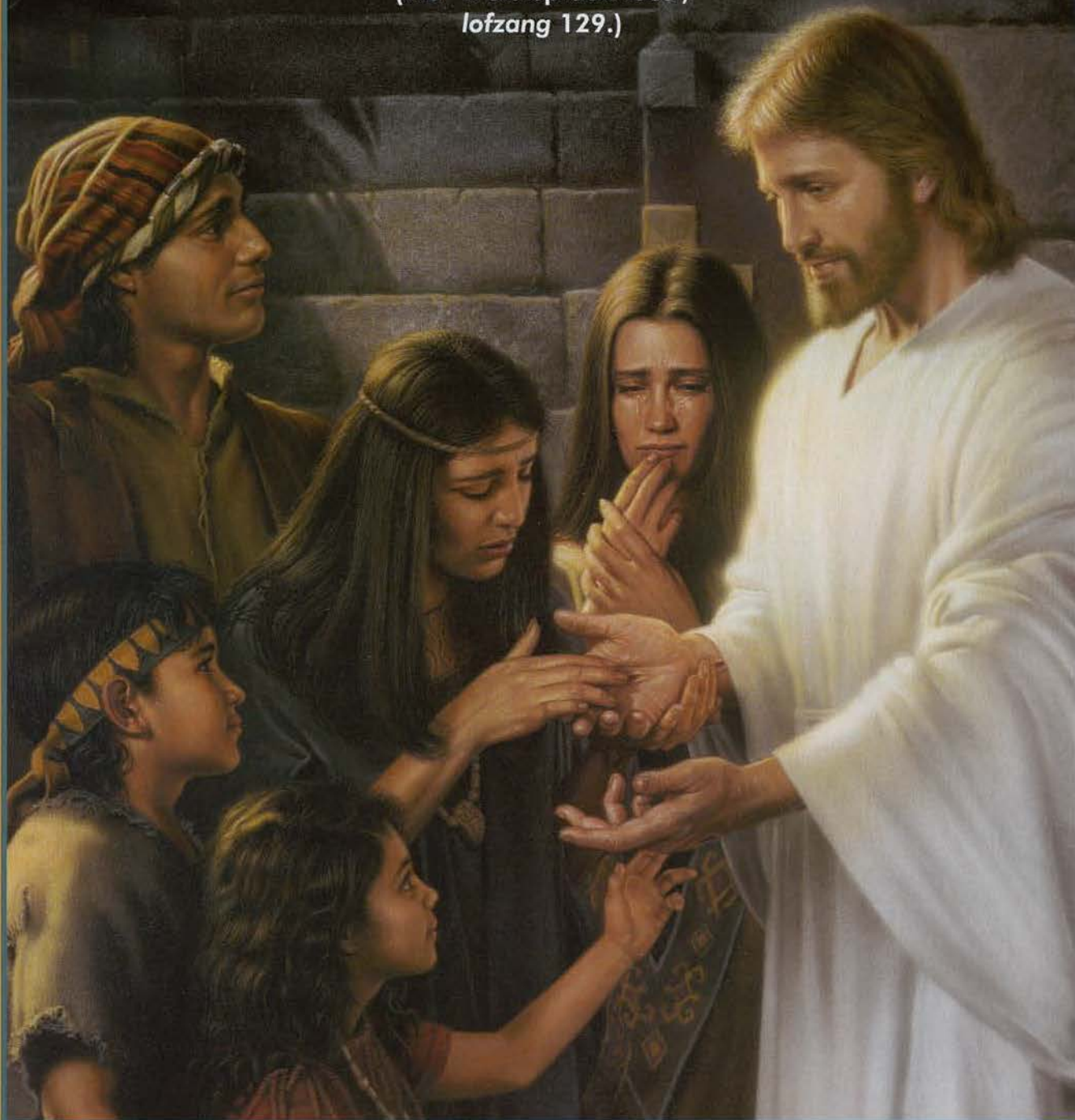
3. Neem een zoutvaatje mee. Leg uit hoe zout de smaak van voedsel verrijkt. Lees de zin waarin president Faust de verschillen in het huwelijk met mespuntjes zout vergelijkt. Bespreek hoe verschillen het huwelijk kunnen verdiepen. Als u een echtpaar onderwijst, vraag dan wat zij doen om hun waardering voor elkaar te laten blijken.

DE HEILAND VAN ALLEMAAL

HEEFT HET ALLEMAAL VOOR JOU GEDAAN.

(Zie "Ik Sta spraak'loos",
lofzang 129.)

Hij zal u rust geven

*Ik leefde met haar mee. Ik wilde
haar zo graag helpen omdat ik
merkte dat haar spijt en haar
verlangen om het goede te
doen oprecht waren.*

DENNIS L. McDANIEL

ILLUSTRATOR: SAM LAWLOR

Ik was werkzaam als zendeling toen ik Susie ontmoette (naam veranderd). Zij, haar ouders en broertje waren in het evangelie onderwezen door twee zendingen die samen met mij op het zendingskantoor werkten. Ze hadden alle lessen gehad en hadden de uitnodiging aangenomen om zich te laten dopen en bevestigen. Ik had het voorrecht om met deze vier geweldige mensen een doopgesprek te hebben: moeder, vader, jongere zoon en Susie.

Ik had het doopgesprek met de andere drie afgerond en was van mening dat zij goed voorbereid en enthousiast waren om lid van Gods koninkrijk te worden. Maar toen Susie binnenkwam, was ze stil en enigszins afstandelijk.

Ik begon vragen te stellen over wat ze had geleerd. Ze kende het verhaal van de profeet Joseph Smith en geloofde het; ze had het Boek van Mormon gelezen en wist dat het waar was; en ze had de kerk aanvaard als de enige ware en levende kerk op aarde. Ze wilde er graag lid van worden. Ik vroeg haar of ze bereid was om de wet van tiende, het woord van wijsheid en andere geboden na te leven. Ze zei dat ze die geboden begreep en dat ze bereid was ze de rest van haar leven te onderhouden. Het gesprek leek veel op de gesprekken die ik met de anderen had gehad.

Toen vroeg ik: 'Kun je me vertellen wat de wet van kuisheid is?' Haar gelaatsuitdrukking veranderde meteen. Ik begreep al snel waarom ze zo afstandelijk was geweest. Voordat ik iets kon zeggen, verborg ze haar gezicht in haar handen, begroef het vervolgens in haar schoot en begon onbedaarlijk te huilen.

We zaten daar enkele minuten zonder een woord te zeggen. Ik wist niet goed wat ik moest zeggen, en Susie bleef maar huilen. Ik bad om de hulp van de Heer en vroeg aan Susie wat er aan de hand was. Uiteindelijk hief ze haar hoofd op en vertelde ze dat ze enkele weken voordat ze met de zendingen in contact was gekomen, met haar vriend iets had gedaan wat volgens de lessen van de zendingen in strijd was met de wet van de Heer. Ze had er al met haar vriend over gepraat en had tegen hem gezegd dat ze niet langer zo'n relatie kon hebben. Ze had hem aangemoedigd om met de zendingen te praten en te luisteren naar wat volgens haar de waarheid was. Maar de schuldgevoelens drukten zwaar op haar ziel.

Ik leefde met haar mee. Ik wilde haar zo graag helpen omdat ik merkte dat haar spijt en haar verlangen om het

goede te doen en zich te laten dopen oprecht waren. Op dat moment kreeg ik duidelijk antwoord op mijn gebed. Ik vroeg haar: 'Susie, zou je vrij willen zijn van schuldgevoelens en pijn?' Opnieuw verborg ze haar gezicht in haar handen en boog haar hoofd. Ze sprak slechts een enkel woord: 'Ja.' De tranen stroomden over haar wangen. Ik troostte haar door over de verzoening te praten en hoe ze die in haar leven kon toepassen. Ik legde uit dat het een van de doelen van de doop en bevestiging is om de ziel te genezen van mensen die zich oprecht bekeren, en dat ik zeker wist dat zij oprecht was.

We sloten het gesprek af met een gebed. De Geest van de Heer was duidelijk aanwezig, krachtiger dan ik ooit tijdens een doopgesprek had ervaren.

Mijn collega en ik kwamen vlak voor de doopdienst in het kerkgebouw aan. We hadden geen tijd meer om met Susie of de andere gezinsleden te praten. Na de zang en de toespraken vond de doop plaats — eerst haar moeder, toen haar vader, toen haar broer en ten slotte Susie. Ze liep de doopvont in en haar glimlach sprak boekdelen — de genezende balsem van de Meester was werkzaam in haar hart. Toen ze uit het water kwam, hadden zij en ik allebei tranen in onze ogen. Haar glimlach was nog groter dan daarvoor, en haar gezicht straalde. Op dat moment begreep ik waarom de Heiland heeft gezegd: 'Komt tot Mij, allen, die (...) belast zijt, en Ik zal u rust geven' (Matteüs 11:28).

Na de doopdienst spraken we kort met hen. Ik verwelkomde het gezin in het koninkrijk van de Heer. Toen ik Susie een hand gaf, wilde ik haar zeggen hoeveel ik van deze ervaring had geleerd. Ik had mij in mijn leven ook bekeerd en had de kracht van de verzoening gevoeld, maar ik was dankbaar dat ik die kracht door haar sterker dan ooit had gevoeld.

Het is op zich al moeilijk om lid van de kerk te worden. Het was voor Susie extra moeilijk om onder dergelijke omstandigheden lid van de kerk worden, en dat geldt voor veel nieuwe leden. Maar door de verzoening van Jezus Christus worden de moeilijkheden overkomelijk en kon deze prachtige dochter van God zich bekeren en genezing ontvangen. Maar ook een ontvankelijke jonge zendeling leerde erdoor hoe hij de verzoening in zijn eigen leven kon toepassen. ■

WALTER RANE, "VREDE LAAT IK U" (JOHANNES 14:27), MET DANK AAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS EN KUNST; MATTHEW REIER, FOTO VAN SPIJKERS

Het avondmaal — en het offer

David B. Haight werd geboren op 2 september 1906 in Oakley (Idaho), in het gezin van Hector C. en Clara Tuttle Haight. Op 4 september 1930 trouwde hij in de Salt Laketempel met Ruby Olson. Voordat hij als algemeen autoriteit werd geroepen, was hij succesvol in de detailhandel. Hij is burgemeester van Palo Alto (Californië) geweest en president van het zendingsgebied Schotland. Hij is op 8 januari 1976 tot apostel geordend. Op 31 juli 2004 is hij op 97-jarige leeftijd overleden.

OUDERLING DAVID B. HAIGHT (1906–2004)
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Een half jaar geleden hoefde ik tijdens de algemene aprilconferentie niet te spreken omdat ik van een ernstige operatie herstelde. Mijn leven bleef gespaard en nu ben ik in de gelegenheid om mijn dank uit te spreken voor de zegens, troost en hulp van het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf en de andere fijne medewerkers en vrienden aan wie ik veel dank verschuldigd ben, en die mijn lieve vrouw, Ruby, en mijn gezin met raad en daad en in hun gebeden hebben bijgestaan. (...)

Op de avond dat mijn gezondheid het begaf, wist ik dat het goed mis was. De gebeurtenissen volgden elkaar in hoog tempo op — de bijna ondraaglijke pijn, mijn lieve Ruby die de arts en onze kinderen belde, en ik op mijn knieën voor de badkuip. Ik had steun, troost en verlichting van de pijn nodig. Ik smeekte mijn hemelse Vader om mijn leven te sparen zodat ik, als het zijn wil was, nog wat langer zijn werk zou kunnen verrichten.

Terwijl ik bad, begon ik het bewustzijn te verliezen. De sirene van de ziekenauto was het laatste wat ik me kan herinneren voordat ik enkele dagen buiten kennis raakte.

De enorme pijn en de drukte om mij heen verdwenen. Ik bevond mij nu in een kalme, vredige omgeving. Alles was sereen en rustig. Ik zag twee personen op een heuvel in de verte staan. Een van hen stond hoger dan de ander. Ik kon ze niet goed ontwaren. De persoon die hoger stond, wees ergens naar, maar ik wist niet waarnaar.

Ik hoorde geen stemmen, maar ik voelde dat ik me in een heilige omgeving en sfeer bevond. In de uren en dagen die daarop volgden, werd ik keer op keer doordrongen van de eeuwige zending en verheven positie van de Zoon des Mensen. Ik getuig tot u dat Hij Jezus de

***Ik getuig tot u dat
Hij Jezus de Christus
is, de Zoon van God,
Heiland van ons
allen, Verlosser
van alle mensen,
Schenker van onein-
dige liefde, barmhar-
tigheid en vergeving,
het Licht en het
Leven van de wereld.***

SIMON DEWEY; O MIJN VADER, GEPLAATST MET DANK AAN ALTUS FINE ART, KOPIEREN NIET TOEGESTAAN; FOTO MATTHEW REEK

Daar in de bof, op een wijze die ons bevattingsvermogen te boven gaat, nam de Heiland de last van de zonden der mensheid op zich van Adam af tot het einde van de wereld toe.

Christus is, de Zoon van God, Heiland van ons allen, Verlosser van alle mensen, Schenker van oneindige liefde, barmhartigheid en vergeving, het Licht en het Leven van de wereld. Ik kende deze waarheid al — ik had daar nooit aan getwijfeld. Maar door de indrukken van de Geest in mijn hart en ziel, leerde ik deze goddelijke waarheden op ongebruikelijke wijze beter kennen.

Ik kreeg een panoramisch overzicht van zijn aardse bediening: zijn doop, zijn leringen, de genezing van zieken en verlamden, het schertsgerecht, zijn kruisiging, zijn opstanding en zijn hemelvaart. Er volgden gedetailleerde beelden van zijn aardse bediening die de schriftuurlijke ooggetuigenverslagen bevestigden. Ik werd onderricht en de ogen van mijn begrip werden door de Heilige Geest van God geopend, zodat ik veel zag.

Het eerste beeld was van de Heiland en zijn apostelen in de bovenzaal, op de avond dat Hij

verraden werd. Na het paasmaal onderwees Hij zijn dierbare vrienden in de leer van het avondmaal en bereidde Hij het voor hen voor ter gedachtenis aan zijn komende offer. De enorme liefde van de Heiland voor een ieder van ons werd mij op indrukwekkende wijze getoond. Ik was getuige van zijn aandacht voor belangrijke details — zoals het wassen van de stoffige voeten van iedere apostel, het breken en zegenen van het grove brood en het zegenen van de wijn, gevolgd door de vreselijke onthulling dat een van hen Hem zou verraden.

Hij legde uit waarom Judas vertrok en vertelde de anderen over de komende gebeurtenissen.

Vervolgens sprak de Heiland zijn plechtige rede uit tot de elf apostelen: 'Dit heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen' (Johannes 16:33).

Onze Heiland bad tot zijn Vader en erkende Hem als de bron van zijn bevoegdheid en gezag — waaronder de verlening van het eeuwige leven aan allen die dat waardig zijn.

Hij bad: 'Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.'

Jezus voegde daar eerbiedig aan toe:

'Ik heb U verheerlijkt op de aarde door het werk te vol-eindigen, dat Gij Mij te doen gegeven hebt.

'En nu, verheerlijk Gij Mij, Vader, bij Uzelf met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was' (Johannes 17:3-5).

Hij pleitte niet alleen voor de discipelen die uit de wereld geroepen waren en getrouw waren aan hun getuigenis van Hem, 'maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven' (Johannes 17:20).

Toen zij een lofzang hadden gezongen, gingen Jezus en de elf apostelen naar de Olijfberg. Daar in de hof, op een wijze die ons bevattingsvermogen te boven gaat, nam de Heiland de zondenlast van alle mensen vanaf Adam tot aan het einde van de wereld op Zich. Zijn zielenangst in de hof was volgens Lucas zo intens dat 'zijn zweet werd als bloeddruppels, die op de aarde vielen' (Lucas 22:44). Onder de foltering die Hij leed en de last die Hij torste, zou ieder gewoon mens bezweken zijn. In dat beangstigende uur overwon onze Heiland alle macht van Satan.

De verheerlijkte Heiland openbaarde aan Joseph Smith de volgende aansporing:

'Daarom gebied Ik u zich te bekeren (...)

'Want (...) Ik, God, heb (...) voor allen geleden, opdat zij niet behoeven te lijden als zij zich bekeren;

'Welk lijden Mij, ja, God, de grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden (...)

'Welnu, Ik gebied u wederom zich te bekeren, opdat Ik u niet verootmoedig met mijn almacht; en dat u uw zonden belijdt, opdat u die straffen (...) niet zult ondergaan' (IV 19:15-16, 18, 20).

In de tijd dat ik niet bij bewustzijn was, werd mij door de gave en macht van de Heilige Geest meer kennis

verleend van zijn zending. Ook ontving ik een groter begrip van wat het betekent om in zijn naam het gezag te gebruiken om de verborgenheden van het koninkrijk des hemels te ontsluiten voor het heil van alle getrouwen. Mijn ziel werd keer op keer onderwezen in de gebeurtenissen van het verraad, het schertsgerecht en de geseling van een God. Ik was er getuige van hoe Hij, verzwakt, met zijn kruis de heuvel op zwoegde, hoe Hij op het kruis werd gelegd en hoe de nagels met een hamer in zijn handen, polsen en voeten werden gedreven, hoe Hij daar hing om aan het volk te worden getoond.

De kruisiging — de afgrijselijke en pijnlijke dood die Hij onderging — was vanaf het begin vastgesteld. Met deze verschrikkelijke dood daalde Hij beneden alles neder, opdat Hij, zoals geschreven staat, door zijn opstanding boven alles zou uitstijgen. (Zie IV 88:6.)

Jezus Christus stierf in de letterlijke zin zoals wij allen sterven. Zijn lichaam lag in het graf. De onsterfelijke geest van Jezus, die tot de Heiland van het mensdom was gekozen, ging naar de ontelbare geesten die het sterfelijk leven hadden verlaten, na hier op aarde in meer of mindere mate gehoor te hebben gegeven aan Gods wetten. Hij onderwees hen in de 'alles te boven gaande tijdingen van verlossing uit de banden van de dood en van mogelijke redding (...) die een deel [was] van des Heilands vooraf bestemde en unieke dienst aan de menselijke familie.'¹

Het is mij onmogelijk u volledig duidelijk te maken hoe deze beelden op mijn ziel hebben ingewerkt. Ik ben door-drongen van hun eeuwige betekenis en ik besef dat, zoals eerder verklaard, 'niets in het hele heilsplan in

belangrijkheid vergeleken kan worden met die allesovertreffende gebeurtenis: het zoenoffer van onze Heer. Het is het belangrijkste wat ooit in de wereldgeschiedenis heeft plaatsgevonden; het is het fundament waarop het evangelie en al het andere rust.'²

Vader Lehi onderwees zijn zoon Jakob en tegelijk ook ons:

'Daarom komt er verlossing in en door de heilige Messias; want Hij is vol genade en waarheid.

De verordening van het avondmaal is voor ons het waardevolste aanbiddingsmoment van de avondmaalsdienst, omdat het ons in de gelegenheid stelt ons verstand en ons hart op de Heiland en zijn offer te richten.

'Zie, Hij geeft Zichzelf als offer voor de zonde om aan de doeleinden der wet te voldoen voor allen die een gebroken hart en een verslagen geest hebben; en voor niemand anders kan aan de doeleinden der wet worden voldaan.

'Hoe belangrijk is het dus om deze dingen bekend te maken aan de bewoners der aarde, opdat zij zullen weten dat geen vlees in de tegenwoordigheid Gods kan wonen, behalve door de verdiensten en de barmhartigheid en de genade van de heilige Messias, die zijn leven naar het vlees aflegt en het door de macht van de Geest wederom opneemt, om de opstanding der doden teweeg te brengen, doordat Hij de eerste is die opstaat.

'Daarom is Hij de eersteling voor God, daar Hij zal bemiddelen voor alle mensenkinderen; en zij die in Hem geloven, zullen behouden worden' (2 Nephi 2:6-9).

De verordening van het avondmaal is voor ons het waardevolste aanbiddingsmoment van de avondmaalsdienst, omdat het ons in de gelegenheid stelt ons verstand en ons hart op de Heiland en zijn offer te richten.

De apostel Paulus waarschuwde de vroeg-christelijke heiligen om niet op onwaardige wijze het brood te eten of de beker van de Heer te drinken. (Zie 1 Korintiërs 11:27-30.)

Onze Heiland heeft tegen de Nephieten gezegd: 'Want wie mijn vlees en bloed eet en drinkt, die het niet waardig is, [brengt] verdoemenis tot zijn ziel' (3 Nephi 18:29).

Leden die het avondmaal waardig zijn en ervan nemen, zijn in harmonie met de Heer en gaan een verbond aan met Hem om zijn offer voor de zonden der wereld altijd te gedenken, de naam van Christus op zich te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. De Heiland verbindt zich dat wie dat doet, zijn Geest bij zich zal hebben en, bij getrouwheid tot het einde toe, het eeuwige leven zal beërven.

Onze Heer heeft aan Joseph Smith geopenbaard: 'Er is geen grotere gave dan de gave van het heil' (LV 6:13). Dat heilsplan omvat de verordening van het avondmaal als een voortdurende herinnering aan het zoenoffer van de Heiland. 'Het is raadzaam dat de kerk dikwijls tezamen komt om te nemen van het brood en de wijn ter gedachtenis van de Here Jezus' (LV 20:75).

De onsterfelijkheid is een vrije gave aan allen door de genade van God, zonder werken van gerechtigheid. Het eeuwige leven is echter de beloning voor een ieder die gehoorzaam is aan de wetten en verordeningen van zijn evangelie.

Ik getuig tot u allen dat onze hemelse Vader onze rechtvaardige gebeden beantwoordt. De kennis die ik heb ontvangen, heeft mijn leven diep beïnvloed. De gave van de Heilige Geest is een kostbaar bezit en opent de deur naar meer kennis van God en eeuwige vreugde. ■

Naar een toespraak, gehouden in de algemene oktoberconferentie van 1989.

NOTEN

1. James F. Talmage, *Jesus the Christ*, zesde editie (1922), p. 671.
2. Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2e editie [1966], p. 60.

De vreugde van bekering

OUDERLING CRAIG C. CHRISTENSEN
van de Zeventig

Tijdens zijn aardse bediening toonde de Heiland veel liefde voor iedere zoon en dochter van God — vooral voor hen die gezondigd hadden. In de gelijkenissen van het verloren schaap, de verloren penning en de verloren zoon geeft de Heer aan hoe belangrijk het is om de helpende hand uit te steken naar de mensen die zijn afgedwaald of verdwaald en hoe groot de vreugde zal zijn als zij terugkeren. (Zie Lucas 15.) Hij zei bijvoorbeeld: 'Ik zeg u, dat er alzo blijdschap zal zijn in de hemel over een zondaar, die zich

bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die geen bekering nodig hebben' (Lucas 15:7).

Ik wil me graag concentreren op de grote vreugde die bekeerlingen ontvangen en de vreugde die wij ervaren als we anderen gedurende het bekeringsproces helpen.

'De mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben'

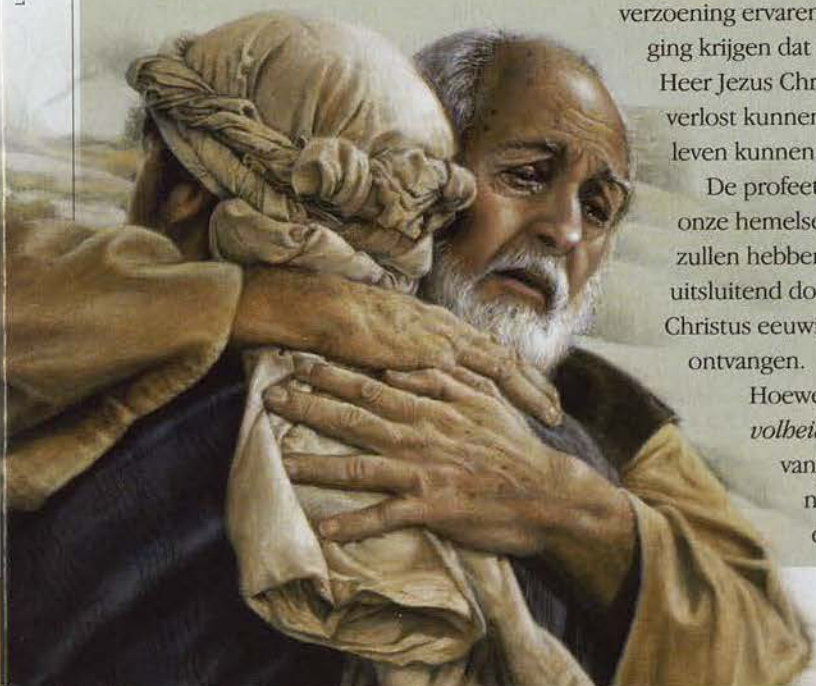
Vreugde gaat veel dieper dan kortstondige momenten van genoegen of gevoelens van geluk. We ontvangen echte vreugde, ofwel 'eeuwige vreugde' (2 Nephi 8:11), als we door middel van bekering de kracht van de verzoening ervaren en de geestelijke bevestiging krijgen dat we door middel van de Heer Jezus Christus van onze zonden verlost kunnen worden en het eeuwige leven kunnen beërven.

De profeet Lehi heeft gezegd dat onze hemelse Vader wil dat wij 'vreugde zullen hebben' (2 Nephi 2:25) en dat we uitsluitend door de verzoening van Jezus Christus eeuwige vreugde kunnen ontvangen.

Hoewel we in dit leven geen *volheid* van vreugde kunnen ontvangen (zie IV 93:33–34), kunnen we dagelijks vreugde ervaren als we het evangelie

Wij zullen waarlijk gelukkig zijn als we ons van onze zonden bekeren en de tegenwoordigheid van de Geest waardig zijn.

Als wij de verzoening in ons leven toepassen, kan het niet anders dan dat we aan de Heiland en zijn oneindige gave denken, geloof in Hem oefenen en een geestelijke bevestiging ontvangen dat Hij ons van al onze zonden en zwakheden kan en zal verlossen.

naleven. Mormon sprak over het ervaren van vreugde toen hij over de getrouwe Nephieten zei: 'Niettemin vastten en baden zij dikwijls, en werden steeds sterker in hun ootmoed, en steeds onwrikbaarder in het geloof in Christus, waardoor hun ziel met vreugde en vertroosting werd vervuld, ja, zodat hun hart gereinigd en geheiligd werd, welke heiliging tot stand kwam door de overgave van hun hart aan God' (Helaman 3:35).

Door de Heilige Geest met vreugde vervuld

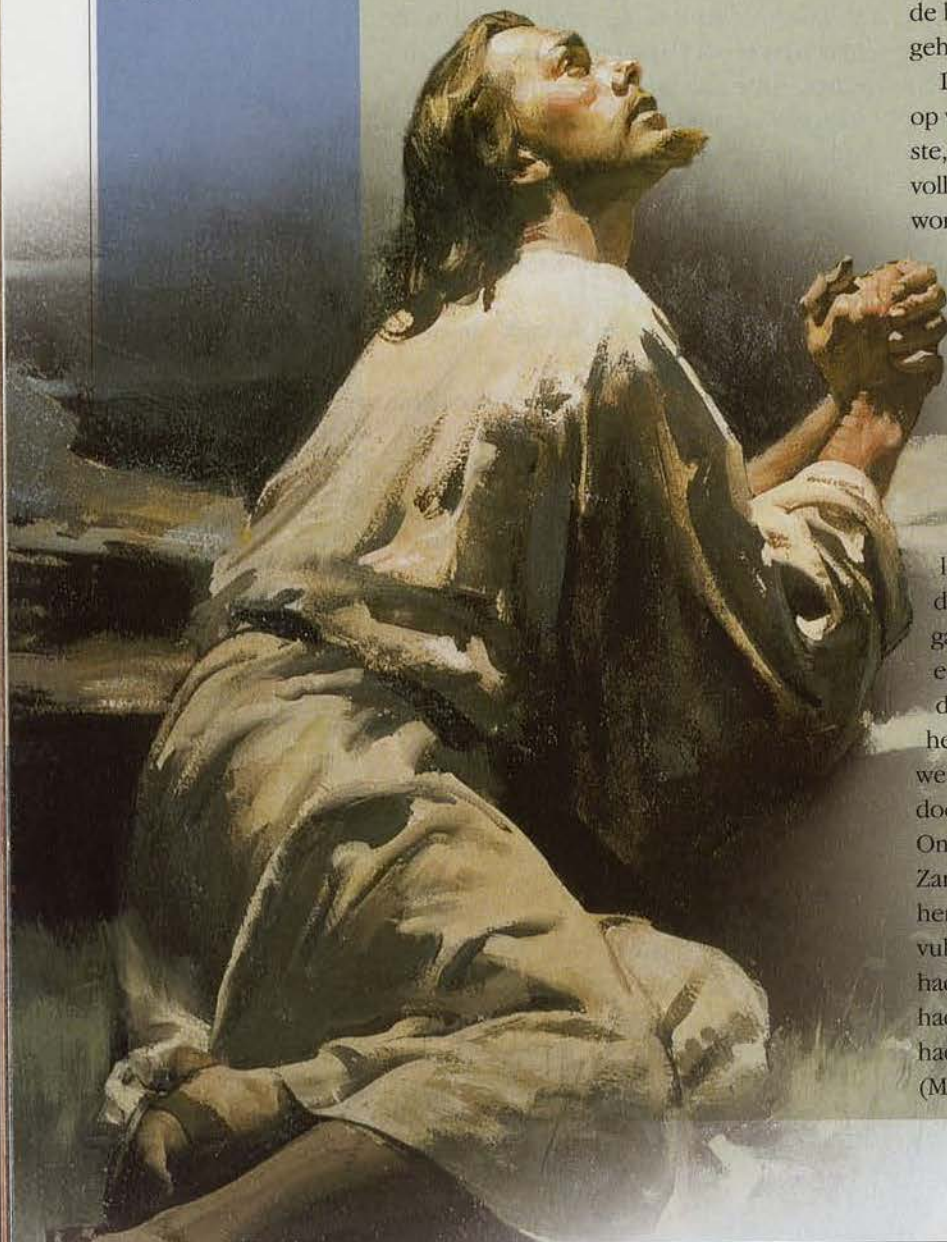
In veel teksten spreken de profeten op soortgelijke wijze over gevoelens van

vreugde en de Heilige Geest. In het boek Handelingen staat: 'De discipelen werden vervuld met blijdschap en met de Heilige Geest' (Handelingen 13:52). En de Heer belooft zijn volgelingen: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ik zal u van mijn Geest meedelen, die uw verstand zal verlichten, die uw ziel met vreugde zal vervullen' (IV 11:13).

Als we begrijpen dat vervuld zijn van de Geest samengaat met vervuld zijn van vreugde, gaan we beseffen dat waar geluk het gevolg is van onze bekering van zonden en van zo te leven dat we de tegenwoordigheid van de Geest waardig zijn. En als we de Geest voelen, ervaren we vreugde in de kennis dat we in de ogen van God geheiligd zijn.

De vreugde die uit bekering voortkomt, is op verschillende vlakken zichtbaar. Ten eerste, de vreugde en troost die een berouwvolle ziel ontvangt als de last van zonde wordt verwijderd. Ten tweede, de diepe gevoelens van vreugde en liefde die ons deel zijn als we anderen bij het bekeringsproces helpen. En ten slotte zijn er de vreugdevolle gevoelens van een dierbare Heiland als Hij ziet dat wij gehoor geven aan zijn waarschuwingen en op de genezende kracht van zijn zoenoffer vertrouwen.

Wanneer wij de verzoening in ons leven toepassen, kan het niet anders dan dat we aan de Heiland en zijn oneindige gave denken, geloof in Hem oefenen en een geestelijke bevestiging ontvangen dat Hij ons van al onze zonden en zwakheden kan en zal verlossen. Aldus voelen we de vreugde en vrede die we alleen door zijn Heilige Geest kunnen ontvangen. Onze ervaring lijkt op die van het volk van Zarahemla: 'Dat de Geest des Heren op hen kwam en zij met vreugde waren vervuld, omdat zij vergeving van hun zonden hadden ontvangen en gemoedsrust hadden dankzij het grote geloof dat zij hadden in Jezus Christus, die komen zou' (Mosiah 4:3).

'Om zielen tot bekering te brengen'

Nadat we de vreugde hebben gevoeld die uit de zegeningen van de verzoening voortkomen, kunnen we ook grote vreugde ervaren door anderen aan te moedigen om tot Christus te komen. Toen hij zijn zoon Helaman onderwees, zei Alma: '[Ik heb] onophoudelijk gearbeid om zielen tot bekering te brengen; om hen ertoe te brengen de buitengewone vreugde te smaken die ik heb gesmaakt, opdat ook zij uit God zouden worden geboren en met de Heilige Geest worden vervuld.

'Ja, en nu zie, o mijn zoon, de Heer schenkt mij een buitengewoon grote vreugde in de vrucht van mijn arbeid' (Alma 36:24-25).

De Heiland zelf heeft gezegd: 'En al ware het zo dat u al uw dagen arbeidet om dit volk bekering toe te roepen, en slechts één ziel tot Mij bracht, hoe groot zal dan uw vreugde met hem zijn in het koninkrijk van mijn Vader!

'En nu, indien uw vreugde groot zal zijn met één ziel die u tot Mij hebt gebracht in het koninkrijk van mijn Vader, hoe groot zal dan uw vreugde zijn indien u vele zielen tot Mij brengt!' (LV 18:15-16.)

'Hoe groot is zijn vreugde over de ziel die zich bekeert!'

En ten slotte stel ik me het gevoel van voldoening voor dat de Heiland moet ervaren als wij ons van onze zonden bekeren en zijn zoenoffer in ons leven toepassen. Johannes heeft de gevoelens van de Heiland als volgt onder woorden gebracht: 'Groter blijdschap ken ik niet, dan dat ik hoor, dat mijn kinderen in de waarheid wandelen' (3 Johannes 1:4). En Christus heeft over zichzelf gezegd: 'En hoe groot is zijn vreugde over de ziel die zich bekeert!' (LV 18:13).

Nadat Hij de Nephieten over zijn verzoening had verteld en wat zij moesten doen om vlekkeloos in zijn ogen te zijn, sprak Jezus over zijn gevoelens met de woorden: 'Mijn vreugde is groot, ja, zelfs overvloedig, wegens u (...); ja, en zelfs de Vader verheugt Zich, en tevens alle heilige engelen, wegens u en dit geslacht; want geen van hen is verloren. (...) In hen heb ik een volheid van vreugde' (3 Nephi 27:30-31).

Ik getuig dat ook wij de vreugde in dit leven en de volheid van vreugde in het hiernamaals kunnen ontvangen: 'Laat ons oog daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus, de leidman en voleinder des geloofs, die, *om de vreugde, welke vóór Hem lag*, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods' (Hebreeë 12:2; cursivering toegevoegd). ■

DE VREUGDE VAN DE BEROUWVOLLE ZIEL

We kunnen veel leren over de vreugde die uit ware bekering voortkomt als wij de ervaringen van de apostel Paulus en Alma de jonge bestuderen, ook al zijn onze ervaringen niet even indrukwekkend als de hunne. (Zie Handelingen 8:1-3; 9:1-31; Mosiah 27:8-31; Alma 36:5-24.) Paulus en Alma waren invloedrijke mannen die de heiligen vervolgden. Tijdens hun vernietigingswerk werden beide mannen door

hemelse boodschappers bezocht. Er verscheen een engel aan Alma, terwijl Jezus zelf tot Paulus sprak en vroeg: 'Waarom vervolgt gij Mij?' (Handelingen 9:4).

Beide mannen vielen ter aarde door wat zij gezien en gehoord hadden. Alma kon niet meer praten en Paulus werd

blind. Maar wat nog belangrijker was, beide mannen herstelden op soortgelijke wijze van hun goddeloze en gevallen staat. Paulus vroeg eenvoudig: 'Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal?' (SV, Handelingen 9:6). Hij richtte zijn leven onmiddellijk op de Heiland en volgde de instructies van de Heer nauwkeurig op. Alma beschrijft zijn bekering als volgt:

'Terwijl ik aldus met kwellig werd gepijnigd, en door de herinnering aan mijn vele zonden verscheurd, dat ik mij ook herinnerde hoe ik mijn vader tot het volk had horen profeteren over de komst van een zekere Jezus Christus, een Zoon van God, om voor de zonden der wereld verzoening te doen.

'Welnu, zodra deze gedachte bij mij opkwam, riep ik in mijn hart: O Jezus, Zoon van God, wees barmhartig jegens mij, die in de gal van bitterheid verkeer en door de eeuwigdurende ketenen des doods ben omsloten.

'En nu, zie, toen ik dat dacht, kon ik mij mijn pijnen niet meer herinneren; ja, ik werd niet meer verscheurd door de gedachte aan mijn zonden.

'En o, wat een *vreugde*, en wat een wonderbaar licht zag ik; ja, mijn ziel werd vervuld met een *vreugde* die even buitengewoon was als voordien mijn pijn (Alma 36:17-20; cursivering toegevoegd)'

Ouderling Craig C. Christensen van de Zeventig

SCOUT UIT KAAPSTAD VESTIGT RECORD

Hij is pas de derde scout in de geschiedenis van Zuid-Afrika die drie keer de onderscheiding Springbok heeft ontvangen, maar de eerste die daarnaast ook zijn onderscheiding Plicht jegens God in ontvangst heeft genomen.

PAUL VANDENBERGHE

Kerkelijke tijdschriften

In wat voor land je ook leeft, er is veel inspanning voor nodig om een hoge onderscheiding in scouting te verdienen. Dus stel je eens voor hoeveel het kost om dat drie keer te doen. Rocco du Plessis is de eerste 'springbok' in de 26-jarige geschiedenis van de eerste troep in Edgemead in Zuid-Afrika. Dus het is een hele prestatie als je die onderscheiding drie keer verdient.

Maar er is een andere onderscheiding die Rocco vorig jaar verdiend heeft en die hij even belangrijk vindt. 'Door mijn onderscheiding Plicht jegens God ben ik meer op persoonlijk en geestelijk gebied gegroeid', zegt hij. 'Het gaat om mijn relatie met mijn Vader in de hemel.'

'Het scoutingprogramma is zeer veeleisend', zegt Rocco, die lid is van de wijk Panorama

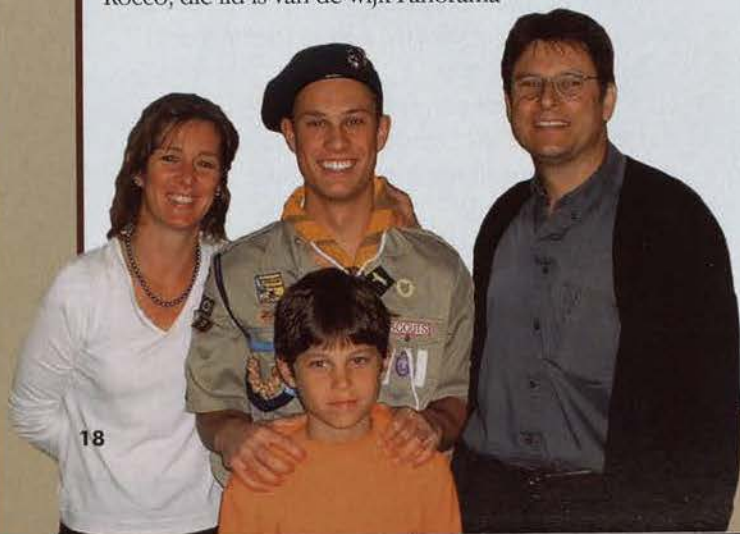
in de ring Kaapstad (Zuid-Afrika). Het is moeilijk om de Springbok te verdienen. Uiteraard zijn de scoutleiders er om je te helpen. Maar het is toch moeilijk. 'Als je niet hard werkt, als je niet doet wat er van je verwacht wordt, krijg je de onderscheiding niet', voegt Rocco eraan toe. Er is veel tijd, planning en inspanning nodig om elke onderscheiding te verdienen in het scoutingprogramma, dat in Zuid-Afrika niet door de kerk wordt gesponsord.

Voor de onderscheiding Plicht jegens God heeft Rocco veel steun van zijn ouders en jongemannenleiders gehad. 'Zij *willen* dat je de onderscheiding Plicht jegens God verdient', zegt hij. 'En zoveel vereisten zijn dingen die je al dagelijks doet.' Het gaat erom dat je met je ouders en leiders samenwerkt om je vooruitgang op die gebieden vast te leggen. 'De meeste "mormoonse" aspecten van je leven zijn opgenomen in de Plicht-jegens-God-vereisten — als je ze tenminste doet.' Met andere woorden, als een jongeman naar de kerk gaat, geregeld bidt, de Schriften bestudeert en zijn priesterschapstaken uitvoert, is hij op de goede weg.

Een springbok worden

Slechts één of twee procent van alle scouts in Zuid-Afrika ontvangt de hoogste scoutingonderscheiding. En daarvan vervult slechts één of twee procent één van de drie mogelijke verkennertaken. Rocco heeft alle drie taken volbracht, waardoor hij de derde scout in Zuid-Afrika is die deze taken heeft volbracht.

Een Zuid-Afrikaanse scout ontwikkelt zich van padvinder tot avonturier tot eerste klas tot verkenners. Het insigne voor verkenners bestaat uit drie onderdelen: landverkenner, luchtverkenner en zeeverkenner. Een scout kiest meestal een van deze onderdelen om zijn uiteindelijke doel te bereiken: springbok. Maar Rocco stortte zich op alle drie.

Rocco zegt dat hij, terwijl hij aan zijn onderscheiding Plicht jegens God werkte, persoonlijk en geestelijk gegroeid is. Tegenoverliggende pagina: Rocco met zijn moeder, Sally; zijn vader, André; en zijn broer, Jean-Jacq. Linksonder: Rocco leidde een groep scouts tijdens een driedaagse trektocht om aan een van de vereisten van zijn onderscheiding Springbok te voldoen. Rechtsonder: Rocco schiet op de schietbaan Cederberg, die door scouts van de kerk uit Kaapstad wordt beheerd.

Rechtsboven: Als onderdeel van zijn vereisten voor luchtverkenner vloog Rocco over het gebied Cederberg en kwam meer over luchtvaart te weten. **Rechts:** Rocco was een van de leiders van tien scouts tijdens een trektocht door de Cedarbergen. **Uiterst rechts:** Scouts bouwen een vlot voor een jaarlijkse wedstrijd. **Onder:** Scouts werken aan een brug die Rocco heeft ontworpen. **Tegenoverliggende pagina:** Rocco laat een model van zijn brug zien en zijn dagboek.

Samen met de andere insignes en vereisten zijn er verplichte insignes die bij ieder onderdeel horen. De landverkenner verdient zijn insignes voor woudlopen en kaartlezen. De luchtverkenner verdient zijn insignes voor luchtvaart en luchtverkeersleider. En de zeeverkenner verdient zijn insignes roerganger en bootsman voor zeilen en roeien.

Rocco legt uit dat het meestal twee week-einden kost om iedere onderscheiding te verdienen. Er zijn witte insignes voor de theorie. En er zijn groene insignes voor de praktische vaardigheid. Om bijvoorbeeld je insigne woudlopen te verdienen, moet je eerst van alles leren over overleven in de wildernis, sterren navigatie, en een kampvuur maken zonder lucifers. Dan volgt de praktische toepassing. Je wordt in het bos afgezet waar je 48 uur alleen moet overleven.

Dus Rocco heeft het de afgelopen jaren vrij druk gehad met scouting. Van februari tot december vorig jaar

is hij bijvoorbeeld vele weekeinden wegge-weest. 'Het leek wel of ik voortdurend weg was om insignes te verdienen', zegt hij. En daarnaast is Rocco de afgelopen vijf jaar ook nog troepleider geweest. Dat houdt in dat hij alle troepkampen heeft georganiseerd. Hij heeft maaltijden gepland, de inkopen gedaan, vergaderingen geleid, formulieren ingevuld die de scouts en hun ouders moesten tekenen, en verscheidene kampen geleid.

Een van de waardevolle eigenschappen die Rocco heeft ontwikkeld is volharding. 'Voor zeker de helft van mijn insignes ben ik de eerste keer gezakt', zegt hij. 'Binnen zes maanden kun je het overdoen of een volwassene die het insigne heeft, je de test laten afnemen.' Een van de vereisten voor EHBO is bijvoorbeeld verbinden. 'Ik zakte voor dat onderdeel omdat een deel van de knoop van mijn verband eruit stak', zegt Rocco. 'Dus moest ik dat onderdeel overdoen om mijn EHBO-diploma te halen.'

Naast de insignes zijn er andere projecten die een scout moet volbrengen om Springbok te kunnen worden. Een daarvan is een bouwproject. Rocco koos ervoor om een brug te bouwen. Hij moest de brug eerst ontwerpen en er een schaalmodel van maken. Toen moest hij met zes andere scouts de brug bouwen, die zes meter hoog en negen meter lang was. Het kostte ze bijna negen uur om de brug te bouwen en vervolgens uit elkaar te halen.

Er is ook vrijwilligerswerk, wat een belangrijk onderdeel is om de onderscheidingen Springbok en Plicht jegens God te verdienen. Om zijn onderscheiding Springbok te verdienen, heeft Rocco ruim veertig bejaarden met allerlei klusjes en reparaties geholpen. 'Het enige dat overlapte was het dienstbetoonproject van veertig uur dat ik voor

zowel de scouts als de onderscheiding Plicht jegens God kon gebruiken', zegt Rocco.

Van alle opdrachten die Rocco moest vervullen om zijn onderscheidingen te verdienen, was één volgens hem het nuttigst voor zijn persoonlijke groei: 'Het Boek van Mormon lezen', zegt Rocco zonder aarzelen. 'Dat was de grootste en meest lonende opdracht.'

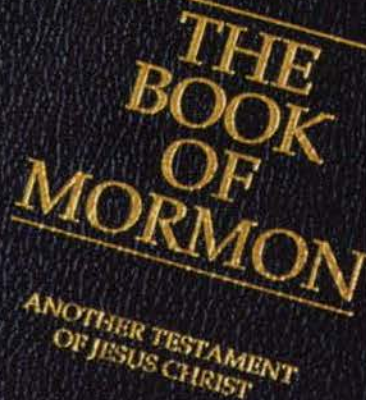
Een zendeling worden

'Ik had het Boek van Mormon al een keer gelezen, ongeveer een jaar eerder, maar toen las ik het alleen maar om het uit te lezen', legt Rocco uit. 'Toen ik het opnieuw begon te lezen, wilde ik echt iets leren en een getuigenis ontvangen.' De tweede keer las hij het Boek van Mormon heel anders. 'Iedere keer dat ik het nu lees, vraag ik mijn hemelse Vader om zijn Geest bij het lezen.'

Rocco is al aan zijn volgende grote project begonnen — om actiever zijn getuigenis aan anderen te geven en zich op een voltijdzending voor te bereiden. Zijn scoutingervaring en zijn onderscheiding Plicht jegens God hebben hem geholpen bij zijn persoonlijke ontwikkeling en zijn voorbereiding op een zending. 'Om het evangelie te kunnen verkondigen, moest ik weten wat er in het Boek van Mormon staat, en moest ik weten dat het waar is', zegt hij. 'Toen ik het Boek van Mormon voor de tweede keer las, kreeg ik er een getuigenis van.'

Ook als hij geen onderscheiding Plicht jegens God had kunnen verdienen, had Rocco aan de meeste vereisten voldaan omdat hij zich op zijn zending wilde voorbereiden. Naar de kerk gaan, de Schriften bestuderen, dagelijks bidden en vrijwilligerswerk verrichten zijn slechts enkele voorbeelden van de heilige der laatste dagen die Rocco wil zijn.

Nu hij zijn zendingsoproep heeft ontvangen, is het getuigenis van broeder du Plessis zoveel nuttiger dan het bouwen van een brug om zijn insigne te verdienen. Hoewel enkele scoutvaardigheden nuttig kunnen zijn als hij in Zimbabwe, Zambia en Malawi zijn zending vervult. ■

Vraag & antwoord

'Een van mijn vrienden in de kerk leeft bepaalde evangelienormen niet na. Ik maak me zorgen over hem. Hoe kan ik helpen?'

LIAHONA

Je kunt helpen door een goede vriend te zijn. Je vriend probeert misschien te begrijpen wie hij is en waar hij zich thuisvoelt. Hij heeft iemand nodig om mee te praten, om activiteiten mee te doen en een goed voorbeeld te krijgen. Probeer zonder eigendunk of kritiek mogelijkheden te vinden om met hem te praten over de momenten dat jij de normen naleefde en gezegend werd.

Houd je normen hoog. Wat je ook doet, verlaag niet jouw normen om je vriend te helpen. Vermijd situaties waarin de Heilige Geest je niet kan inspireren. Ondanks je vriendschap en bezorgdheid kan je vriend besluiten om verkeerde beslissingen te blijven nemen. Je moet misschien met andere vrienden omgaan in plaats van ten slechte beïnvloed te worden.

Neem de tijd om te bidden. Bid voor je vriend, maar bid ook voor jezelf. Bid voor de mogelijkheden om hem te helpen, en bid dat je deze mogelijkheden zult herkennen en je erdoor zult laten leiden. Bid dat je gemotiveerd zult worden door christelijke liefde voor je vriend, niet slechts door een verlangen om hem te veranderen. En handel daarnaar!

Verlaag je eigen normen niet om een vriend te helpen.

Bid dat de Heilige Geest je zal laten weten wat je kunt doen, en handel daar dan naar!

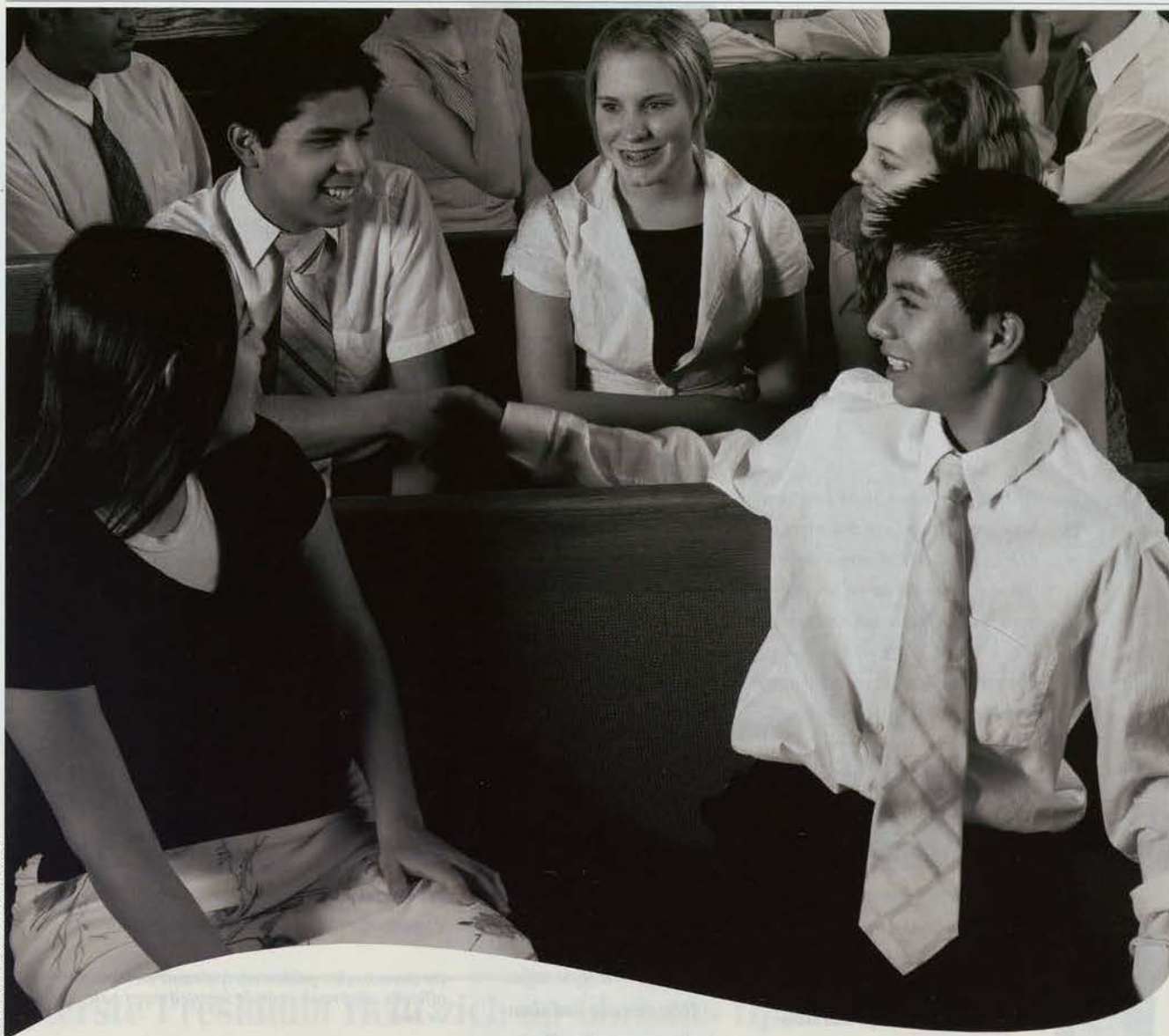
Vertrouw erop dat onze hemelse Vader door middel van jou het leven van je vriend kan beïnvloeden.

Nodig je vriend uit om aan opbouwende activiteiten deel te nemen, zodat hij de Geest kan voelen en het verlangen zal krijgen om goede keuzes te maken.

Wees een goed voorbeeld zodat hij zal zien dat het onderhouden van de geboden geluk brengt.

Geef de moed niet op. Je vriend zal waarschijnlijk niet onmiddellijk helemaal veranderen. Daar is voortdurende, oprechte inspanning voor nodig. Je komt er misschien nooit achter wat voor invloed je woorden of je voorbeeld hebben, maar als je de helpende hand biedt, zul je iets voor hem betekenen. De profeet Jakob in het Boek van Mormon dacht misschien dat zijn zoon Enos niet naar zijn leringen luisterde, maar op een dag herinnerde Enos zich 'de woorden die [hij zijn] vader dikwijls had horen spreken' (zie Enos 1:3-5) en hij bekeerde zich. Jouw woorden en voorbeeld zullen invloed hebben, maar misschien niet meteen.

Betrek je vriend erbij. Denk aan de gelijkenis van de herder die 99 schapen achterliet om het verloren schaap te zoeken. Het was niet zo dat hij het verloren schaap alleen bezocht en toen naar de kudde terugkeerde. Hij nam het schaap met zich mee. (Zie Lucas 15:4-7.) Nodig je vriend uit voor activiteiten met mensen die hoge normen hebben. Door deze ervaringen zal hij zien wat voor zegeningen uit een rechtschapen leven voortkomen.

en zal hij zich op zijn gemak voelen bij mensen met hoge normen. Hopelijk zal hij inzien dat het geluk dat hij tijdens deze activiteiten voelt, beter is dan het tijdelijke genot van ongehoorzaamheid.

Als je je vriend helpt, kun je op de hulp van de Heer rekenen, want Hij wil ook dat je vriend de juiste beslissingen neemt. Toen Nephi de mensen probeerde te helpen, zei de Heer: 'Ik zal u machtig maken in woord en in daad' (Helaman 10:5; cursivering toegevoegd) — en dat deed Hij. Onze

hemelse Vader zal jou als werktuig gebruiken als jij je tijd en inspanning beschikbaar stelt.

LEZERS

Blijf een goede vriend. Je vriend kijkt tegen je op en houdt in de gaten wat jij doet. Hij wil waarschijnlijk hetzelfde als jij; maar hij weet niet hoe hij dat moet doen. Je hoeft het niet eens te zijn met alles wat hij zegt en doet; maar laat hem weten dat je er altijd voor hem bent. Dat is soms moeilijk,

maar wel de moeite waard. Vraag de Heer om hulp, dan zal alles goed komen. Stephanie C. (16), VS

Ik had een vriend die heel lang actief in de kerk was. Hij kwam altijd alleen omdat zijn familie niet meer naar de kerk wilde komen. Ik was onder de indruk van zijn kracht en moed. Maar toen hoorde ik dat hij niet meer naar de kerk kwam. Ik voelde me door de Geest geïnspireerd om met hem te praten. Ik vertelde hem hoezeer ik altijd onder de indruk was dat hij alleen naar de kerk kwam, en ik zei dat

hij de moed niet mocht opgeven. De volgende zondag kwam hij naar de avondmaalsdienst en sindsdien komt hij nog steeds naar de kerk. Als we getrouwd blijven en het evangelie naleven, kunnen we een voorbeeld voor onze vrienden zijn en hun de liefde en steun geven die zij nodig hebben.

Marina V. (18), Zweden

Ik denk dat je het beste met hem kunt praten. Wees rechtdoorzee maar vriendelijk. Ik denk dat er moed voor nodig is, en het is volgens mij het beste om eerst om hulp te bidden. Ik heb ook zulke vrienden, en omdat ik met hen naar het celestiale koninkrijk wil gaan, doe ik mijn best om hen in de goede richting te leiden. Misschien moet je eerst jezelf veranderen om iemand anders te kunnen beïnvloeden. Het is belangrijk dat je er iedere dag naar streeft om een beter mens te worden.

Eimi H. (17), Japan

Je moet een goed voorbeeld zijn voor je vriend. Nodig hem uit om naar een jeugdactiviteit te komen. Het is het beste als je met hem meegaat. Getuig wat jij aan zegeningen hebt ontvangen omdat je de evangelienormen naleeft.

Jared Q. (16), Filipijnen

Ik heb een vriend die zich niet aan enkele kerkelijke normen hield, en ik heb er spijt van dat ik hem niet heb verteld wat ik daarvan vond. Geef je vriend je mening en bid voor hem. Blijf zijn vriend zolang jij je niet door hem laat meeslepen. Als het ernstig is, praat dan met de bisschop.

Deborah S. (14), VS

Ik zou proberen met mijn vriend leuke, goede activiteiten te doen die met de evangeliebeginselen overeenstemmen. Op die manier kan hij

V*eel van onze jonge mensen hebben zich in de verkeerde richting laten meeslepen en zich laten verleiden om mee te doen aan de zonden van de wereld. Smachtend zoeken zij naar de kracht om standvastig voor de waarheid te blijven staan. Door rechtschapen te leven, de helpende band te reiken en begrip te tonen, kun je anderen redden. Hoe groot zal dan je vreugde zijn. Hoe eeuwig zal dan de zegen zijn die je hebt verleend.'*

Zie President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Een voorbeeld voor de gelovigen', De Ster, januari 1993, p. 89.

inzien dat er veel manieren zijn om plezier te hebben zonder verkeerde dingen te doen. Ik zou hem niet steunen in zaken die verkeerd zijn, maar ik zou hem door mijn voorbeeld adviseren en versterken. Het is goed om met hem te praten, hem te laten weten dat je om hem geeft en hem eraan te herinneren dat zijn zwakheid een sterke eigenschap kan worden. (Zie Ether 12:27.) Laat hem weten dat hij de beslissing zelf moet nemen, maar dat jij er bent om hem te steunen. Je moet standvastig blijven en je niet door het gedrag van je vriend laten beïnvloeden.

Jorge B. (17), Ecuador

In dergelijke situaties is het heel belangrijk om een goed voorbeeld te zijn. We kunnen ook voortdurend voor onze vrienden bidden en manieren vinden om hen te helpen.

We kunnen vasten en onze hemelse Vader vragen om ons de juiste woorden in te geven, zodat ze gaan begrijpen waarom het evangelie zoveel geluk brengt.

Virginia C. (17), Uruguay

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

VOLGENDE VRAAG:

'Wat kan ik zeggen als mijn vrienden volhouden dat Jezus Christus wel een grote leermeester was, maar niet de Heiland of de Zoon van God?'

STUUR JE ANTWOORD, met je naam, geboortedatum, wijk en ring (of gemeente en district), en een foto (met schriftelijke toestemming van je ouders om de foto af te drukken), naar:

Questions & Answers 5/07

50 E. North Temple St., Rm. 2420

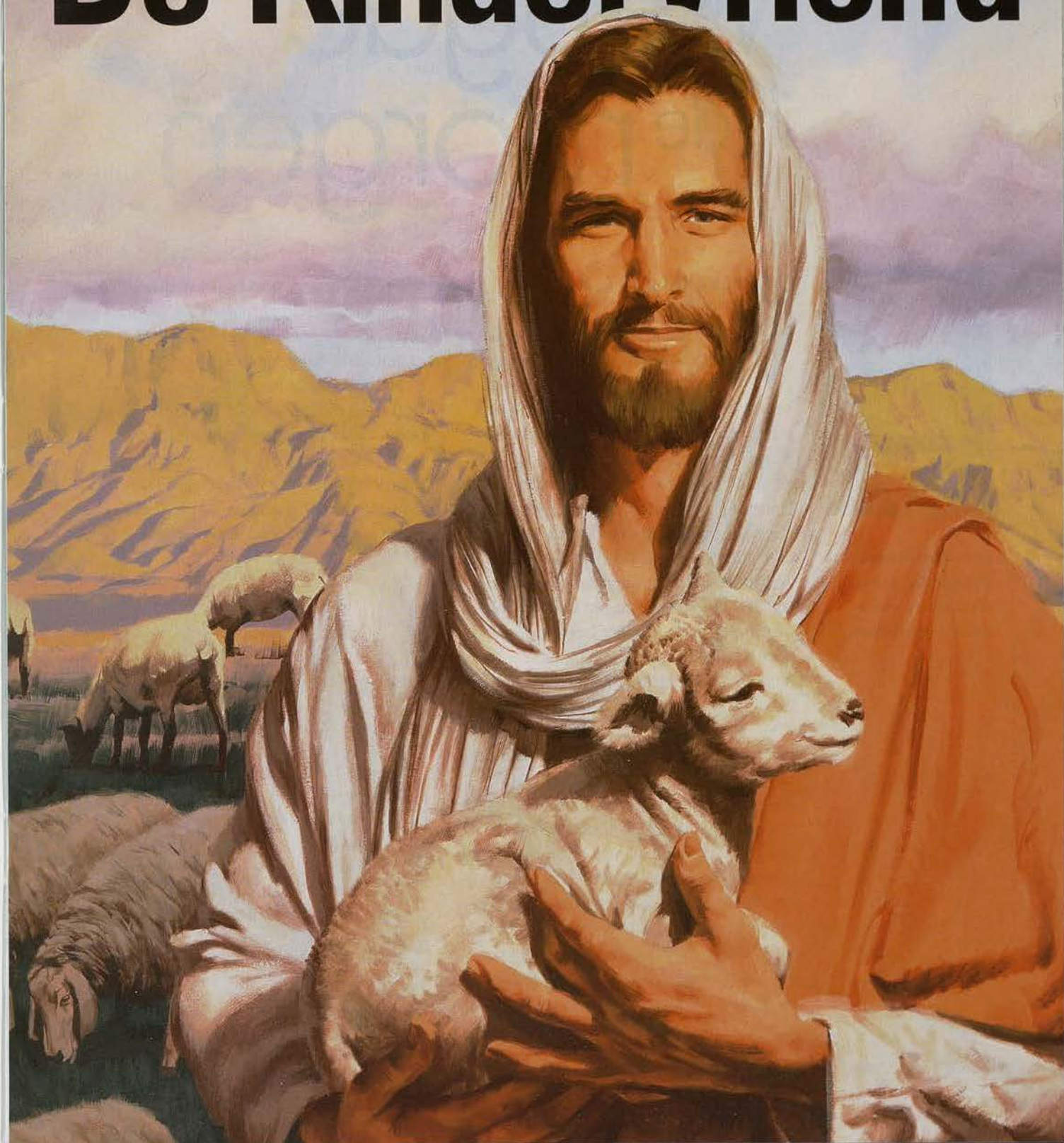
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Of e-mail: liahona@ldschurch.org

Inzendingen moeten uiterlijk op 15 mei 2007 zijn ontvangen. ■

VOOR DE KINDEREN • DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • APRIL 2007

De Kindervriend

Vreugde in de morgen

**President Monson
getuigt dat Jezus
Christus de dood
heeft overwonnen.**

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Verscheidene jaren geleden publiceerden de kranten in Salt Lake City een overlijdensbericht van een goede kennis die in de bloei van haar leven was gestorven. Ik bezocht het rouwcentrum waar ik met veel andere mensen de man en de moederloze kinderen condoleerde. Plotseling herkende het jongste kind, Kelly, mij en ze pakte mijn hand beet. 'Kom's mee', zei ze en ze leidde me naar de kist waarin het lichaam van haar lieve moeder lag. 'Ik huil niet,' zei ze, 'en u moet ook niet huilen. Mijn moeder heeft me vaak over de dood en het leven bij onze hemelse Vader verteld. Ik hoor bij mijn vader en mijn moeder. We zullen allemaal weer bij elkaar zijn.' Ik moest aan de woorden van de psalmist denken: 'Uit de mond van kinderen en zuigelingen hebt Gij sterkte gegrondvest' (Psalmen 8:3).

Door mijn vochtige ogen zag ik de prachtige, gelovige glimlach van mijn jonge vriendin. Voor haar, die met haar kleine handje de mijne vasthield, zou er nooit een hopeloze morgen zijn. Gesteund door haar onfeilbare getuigenis, met de kennis van het leven na de dood, kunnen zij, haar vader, haar broers, haar zussen en eigenlijk

iedereen die deze goddelijke waarheid kennen, tot de wereld getuigen: 'Des avonds vernacht het geweest, tegen de morgen is er gejuich' (Psalmen 30:5).

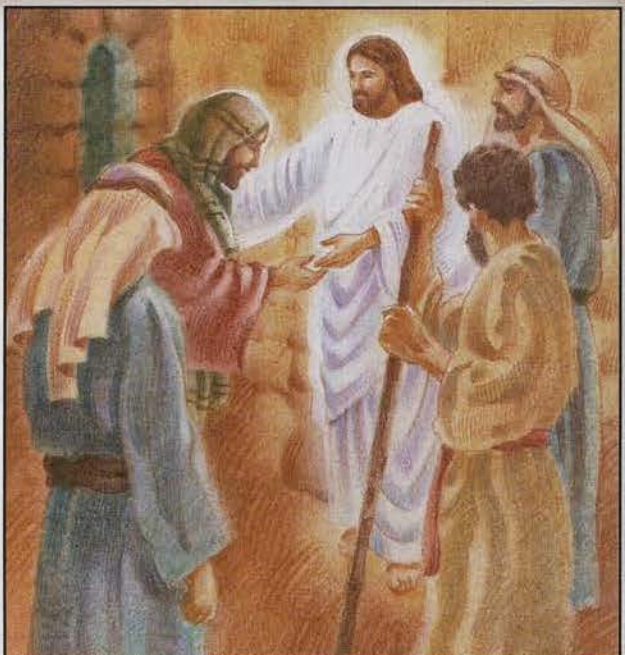
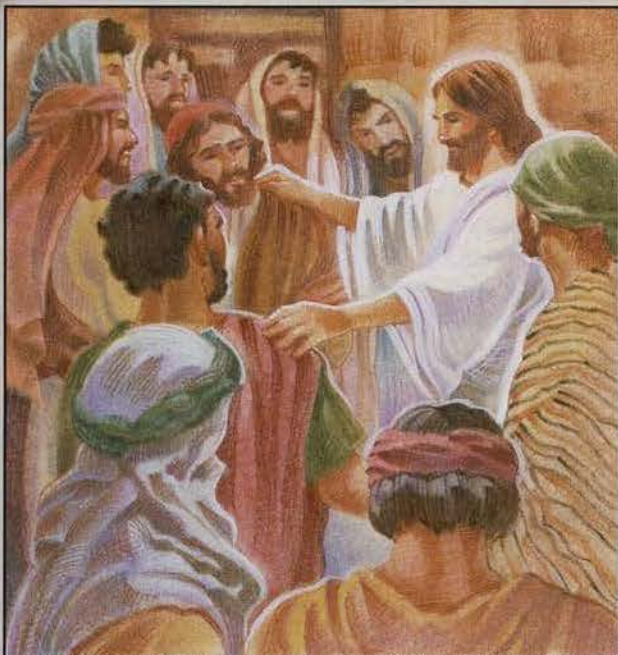
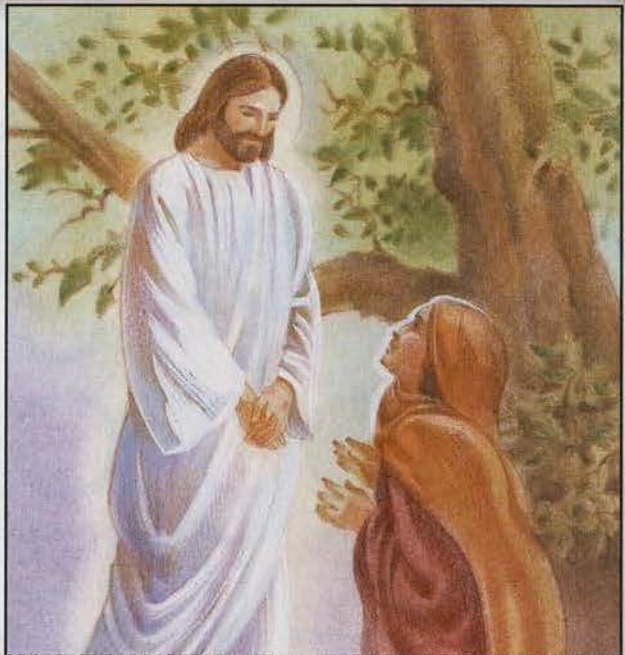
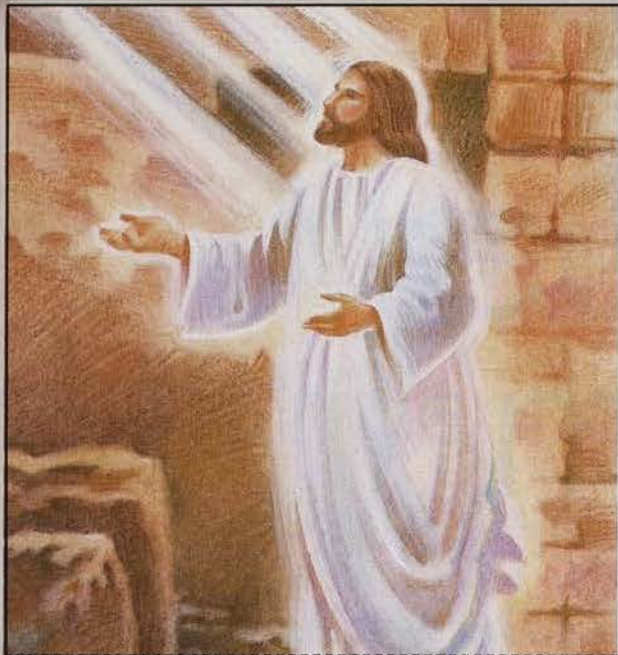
Met alle kracht van mijn ziel getuig ik dat God leeft, dat zijn geliefde Zoon de eerste opstandeling was, dat het evangelie van Jezus Christus het doordringende licht is waardoor iedere hopeloze dageraad een vreugdevolle morgen kan worden. ●

Uit een toespraak tijdens de algemene conferentie van april 1976.

OM OVER NA TE DENKEN

1. Het is niet erg als we huilen als iemand doodgaat. Dat kan zelfs helpen. Maar Kelly hoefde niet te huilen. Waarom niet?
 2. Waarom zou Kelly's moeder zo vaak met haar over het leven na de dood hebben gepraat?
 3. Waarom is Jezus de eerste opstandeling? (Zie 1 Korintiërs 15:23; 2 Nephi 2:8-9.)
- Bespreek deze vraag met je ouders.

Noot:
 Als u deze
 pagina's niet uit
 het tijdschrift wilt
 halen, kunt u de activiteit
 kopiëren of overtrekken. Of ga
 op het internet naar www.lds.org. Klik op de
 wereldkaart voor de andere talen.

Hij leeft!

'Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat eenieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe' (Johannes 3:16).

ELIZABETH RICKS

Zuster Nielson gaf de zonnestraaltjes les. Ze had een plaat waarop de Heiland na zijn opstanding zijn wonden liet zien.

'U bedoelt dat Hij na zijn dood weer leefde?' vroeg Heather.

Jake riep: 'Ja, dat is zo! Wij zullen ook weer leven!'

Hoe wist Jake, die pas drie was, dat Jezus weer leefde? Hoe wist hij dat hij ook weer levend zou worden?

Iedere week luisterde Jake naar de lessen van zuster Nielson. Ze vertelde over Jezus en gaf haar getuigenis. Tijdens de gezinsavond en op andere momenten luisterde Jake naar zijn ouders. Ze vertelden over Jezus en gaven hun getuigenis van Hem. Jake had het gevoel in zijn hart dat hij de woorden van zijn leerkracht en ouders moest geloven.

Na zijn opstanding liet Jezus zich aan zijn discipelen zien. Tomas was er niet bij. De andere discipelen zeiden tegen Tomas dat ze Jezus hadden gezien. Maar Tomas zei: 'Indien ik in zijn handen niet zie het teken der nagels en mijn vinger niet steek in de plaats der nagels en mijn hand niet steek in zijn zijde, zal ik geenszins geloven' (Johannes 20:25).

Acht dagen later liet Jezus Zich aan Tomas zien. Jezus liet Tomas de tekens in zijn handen en zijn zij zien. Toen zei Jezus: 'Omdat gij Mij gezien hebt, hebt gij geloofd? Zalig zij, die niet gezien hebben en toch geloven' (Johannes 20:29).

Net als Jake kunnen wij in Jezus geloven, ook als wij Hem niet gezien hebben. Ons geloof zal groter worden

als we zonder Hem te zien weten dat Jezus onze Heiland is.

Activiteit

Plak pagina K4 op stevig papier. Knip de plaatjes van Jezus, Maria van Magdala, de apostelen en Tomas uit. Vouw de figuurtjes langs de stippellijn zodat ze rechtop kunnen staan. Vertel thuis het verhaal in

Johannes 20 van iedere persoon die de Heiland na zijn opstanding zag.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Laat drie schoenendozen zien. Haal de schoenen één voor één uit elke doos. (U kunt ook plaatjes of tekeningen van schoenen laten zien.) Laat een paar laarzen zien, als symbool van de soldaten die het graf van Jezus bewaakten. Vertel het verbaal op een manier dat de kinderen zich kunnen voorstellen dat ze erbij waren toen Jezus Christus in het graf werd gelegd. Laat een paar sandalen zien en vertel het verbaal van Maria van Magdala. Vraag de kinderen hoe zij zich gevoeld zouden hebben als ze bij het graf hadden gestaan toen de berrezen Heiland verscheen. Laat ten slotte een paar schoenen zien die de kinderen in de regel dragen. Vraag hoe het is om lid van de kerk te zijn en te weten dat je door de verzoening en opstanding van Jezus Christus ook zult herrijzen. Getuig dat Jezus Christus is gestorven en is opgestaan.

2. Zeg tegen de kinderen dat u hun een strikvraag gaat stellen. Vraag: 'Hoeveel profeten zijn er momenteel op aarde.' Leg uit dat alle leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen profeet, ziener en openbaarder zijn. Dat houdt in dat we vijftien profeten op aarde hebben! Maar leg uit dat alleen de president van de kerk openbaringen voor de hele kerk kan ontvangen. Vraag een week vóór de algemene conferentie enkele oudere kinderen om over twee weken iets te vertellen over een toespraak die een van de apostelen tijdens de conferentie heeft gehouden. Laat zo mogelijk een foto zien van de apostelen die genoemd worden. ●

UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT SPENCER W. KIMBALL

Pianospelen

Toen Spencer jong was, spaarde zijn vader geld om een piano te kopen.

Kinderen,
het is belangrijk dat
jullie een instrument
leren spelen.

Spencer dacht dat zijn vingers te kort en te dik waren om piano te spelen, en er zaten vaak kloven in van het knikkeren.

Na een paar pianolessen wilde Spencer ermee ophouden.

Spencer, als je vandaag
piano oefent, hoef je niet met je
broers greppels te graven.

Toen Spencer veertien was, werd hij lid van een band en speelde hij voor geld op dansavonden.

Hij speelde ook voor zijn vrienden op feestjes.

Laten we zingen!

Wie speelt er?

Ik heb niet geoeftend.

Ik kan niet zonder bladmuziek spelen.

Je kunt honderd keer beter spelen dan ik, maar ik zal het proberen.

Als zending had hij later veel aan zijn muzikale talent.

Is dat een Kimball piano? Zo heet ik ook.

Wilt u een lofzang horen die door een Kimball op een Kimball wordt gespeeld?

Goed. Kom maar binnen.

Als apostel speelde hij vaak voor gezinnen waar hij tijdens zijn reizen voor de kerk overnachtte. Hij schreef: 'Mijn toespraken zullen ze vergeten, maar het zingen niet.'

Aangepast overgenomen uit Edward L. Kimball en Andrew E. Kimball jr., Spencer W. Kimball (1977), pp. 57-58, 61, 79-80, 232 en Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball (2005), pp. XVII, XX.

'Breng de gebele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijs zij in mijn huis' (Maleachi 3:10).

Gods wet leren kennen

PATRICIA R. JONES ■ GEBASEERD OP EEN WAARGEBEURD VERHAAL

ILLUSTRATOR ROBERT A. MCKAY

Dat wordt de tiende lading', riep Davids vader tegen hem. 'Rij nu naar het hoger gelegen deel.' De jonge keek over het veld naar de plek waar zijn vader naar wees. De eerste negen ladingen waren van mindere kwaliteit. David wist dat zijn vader deze tiende lading als tiende naar de bisschop zou brengen. Maar hij begreep niet waarom ze de Heer niet dezelfde kwaliteit hooi konden geven.

David riep terug naar zijn vader: 'Nee, laten we gewoon deze hooi nemen.'

Davids vader gaf geen antwoord. David wilde zijn woorden herhalen, maar zag toen dat zijn vader zich had omgedraaid en naar hem toe kwam lopen. Plotseling waaide er geen wind meer over het hooiveld, en de zon werd kokendheet. David veegde het zweet van zijn voorhoofd en van de achterkant van zijn nek. Hij wist dat zijn vader niet het veld overstak om hem een compliment voor zijn opmerking te geven. Hij kwam naar hem toe om ervoor te zorgen dat David iets zou begrijpen.

'Nee, David.' Zijn vader sprak streng, maar door de rust in zijn stem luisterde David extra goed. 'Dat is de tiende lading, en het beste is nauwelijks goed genoeg voor God.' Davids vader keek aandachtig naar het gezicht van zijn zoon om er zeker van te zijn dat hij had geluisterd. Toen draaide hij zich om en liep weg.

David slikte de brok in zijn keel weg, en hij leidde de trekdieren en het rijtuig naar de hoger gelegen grond. Toen hij het hooi op de wagen laadde, begon hij over de woorden van zijn vader na te denken. Hoewel hij wist

dat tiende een wet was, net als gehoorzaamheid en offerande, wilde David hun eigen behoeften op de eerste plaats zetten. Maar God had gezegd dat ze de eerstelingen van de kudde — het allerbeste — aan Hem

moesten geven. (Zie Deuteronomium 12:6.)

'Mijn vader geeft het beste aan God, en wij krijgen de rest', dacht David. 'Misschien dat we op die manier de Heer tot middelpunt van onze gedachten en ons leven kunnen maken.'

Er waren momenten waarop David had gezien dat zijn moeder tiende betaalde. In plaats van eerst uit te geven wat zij nodig had en te hopen dat er iets voor de tiende zou overblijven, stuurde ze allereerst het tiendegeld naar de bisschop en moest het doen met wat er overbleef. Het eerste en allerbeste werd altijd aan God gegeven.

David reed met de hooiwagen naar het voorraadhuis van de bisschop. Hij reed het terrein op en laadde het hooi uit. Het was een offer voor zijn vader om zijn beste hooi aan de Heer te geven, maar David wist dat zijn vader niets anders wilde. Hij wilde het beste aan de Heer geven, net als onze hemelse Vader zijn volmaakte Zoon voor

de wereld had gegeven.

Toen David met zijn paard en wagen naar huis reed, kreeg hij een goed gevoel. Hij was blij dat zijn vader hem een les over tiende had geleerd. Het was een les die hij nooit meer zou vergeten. ●

'Door onze tiende te betalen, tonen wij dat wij de wet van offerande aanvaarden.

Het bereidt ons tevens voor op de wet van toewijding en de andere hogere wetten van het celestiale koninkrijk.'

Zie ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De tiende', *De Ster*, juli 1994, p. 30.

Aangepast overgenomen uit Leringen van kerkpresidenten: David O. McKay (2003), p. XVI. President McKay (1873–1970) was van 1951 tot 1970 de negende president van de kerk.

Hoi!

Ik heet Clara Christensen

Ik woon in Keewatin.
Dat ligt in de provincie
Ontario in Canada

MELVIN LEAVITT

Kerkelijke tijdschriften

Vanuit haar achtertuin heeft Clara Christensen (11) een uitzicht dat niet zou misstaan op een kalender. Het huis waarin zij woont staat op een heuvel aan de oever van Lake of the Woods, een uitgestrekt meer dat in het zuiden grenst aan de Verenigde Staten en in het westen aan de provincie Manitoba. In de zomer glinstert de zon op het water. In de winter schittert het meer met ondergesneeuwd ijs.

Het meer en de omliggende bossen zijn een droom voor een sportief meisje als Clara. In de zomer zwemt, roeit, vist, wandelt en kampeert ze. In de winter geniet ze van schaatsen, sneeuwmobielen, skiën en langlaufen, en heuvelaf kleedje glijden. 's Winters kan het 's nachts wel veertig graden onder nul worden, en ook valt er wel één tot twee meter sneeuw. En toch zijn de herfst en de winter de favoriete jaargetijden van Clara.

Dit robuuste meisje dat zich uitstekend buitenshuis vermaakt, heeft echter ook veel binnenhobby's. Ze leest graag, breit, en speelt de blokfluit en

piano. Ze heeft zich ten doel gesteld om alle lofzangen en jeugdwerkliedjes te leren spelen. Clara is zachtaardig en zorgt graag voor zowel mens als dier. Ze past vaak op haar nichtjes, en als er geen echte kinderen in de buurt zijn, bemoedert ze haar verzameling poppen. Ook houdt ze veel van katten. Lilo, Hero en Hope zijn dol op haar en slapen vaak op haar bed. Noach en de ark is haar lievelingsverhaal uit de bijbel vanwege de dieren. Als Clara straks groot is, wil ze dan ook iets gaan doen met baby's of katten.

Wat ze doet, wil ze goed doen en ze neemt dan ook nooit genoegen met half werk. Die goede eigenschap is haar al eerder van pas gekomen. Want toen Clara nog klein was, stelde de dokter vast dat ze spraakpraxie had. Dat houdt in dat er ergens tussen haar hersens en mond iets misging. Hoewel ze wel wist wat ze moest zeggen, kreeg ze het gewoon niet uit haar mond. Clara heeft urenlang geoefend om de geluiden die haar kaken, lippen en tong voortbrachten om te zetten in woorden. Dat was allemaal heel vermoeiend, maar met de hulp van haar ouders, is ze blijven oefenen, en dat doet ze nog steeds. Nu kan ze goed spreken, hoewel sommige woorden nog steeds lastig zijn om uit te spreken.

Vorig jaar hadden de kinderen in Clara's klas allemaal een spreekbeurt van vier of vijf minuten.

Ik hou van mijn katten, Lilo, Hero en Hope, en mijn hond, Puff.

Dit is mijn oma Caroline. Zij is mijn jeugdwerklerares.

Mag ik je voorstellen: mijn zus Josie en mijn moeder. Mijn zus Carly is naar de universiteit gegaan.

Clara hield een toespraak over de concentratiekampen in de Tweede Wereldoorlog vanuit het oogpunt van een meisje in zo'n kamp. Toen ze met haar spreekbeurt begon, duurde die acht minuten en veertig seconden, omdat veel woorden moeilijk waren uit te spreken. Ze bleef oefenen en oefenen. De spreekbeurt ging steeds korter duren, omdat ze de woorden vlekkeloos leerde uitspreken. Ten slotte hield ze de spreekbeurt in vier minuten en veertig seconden. Haar klasgenoten waren zo onder de indruk dat ze de klas mocht vertegenwoordigen voor de hele school. Toen ze dat deed, kreeg ze een daverend applaus van alle scholieren. Veel van hen kenden

**Ik hou van schaatsen en breien —
maar niet tegelijk!**

Clara al vanaf groep één, en haar vooruitgang was echt wonderbaarlijk. 'Het hoofd van de

ook de jeugdwerkprezidente is. Maar in de zomer, als duizenden toeristen hun weg naar Lake of the Woods vinden om vakantie te houden, heeft de

school hilde', herinnert Clara's moeder zich. 'Clara's lerares uit groep twee hilde. Haar lerares uit groep vier stond te juichen. Het was een enorme overwinning — een van de mooiste momenten van mijn leven!'

Wat heeft Clara hieruit geleerd? 'Blijf het proberen', raadt zij alle kinderen aan. 'Geef het nooit op.'

Uiteraard speelde gebed een belangrijke rol bij Clara's overwinning. Ze had groot geloof in haar hemelse Vader en Jezus Christus. Jeugdwerk, gezinsavond, schriftstudie en de steun van haar ouders hebben alle geholpen. Ook haar oudere zusters hebben een steentje bijgedragen, zowel door hun goede voorbeeld als hun leesmateriaal. Zo gauw als Carly (18) en Josie (15) twaalf werden, begonnen ze posters uit de *New Era* op hun spiegel te plakken. Ook heeft Clara met haar zusters de kernteksten uit het seminarie uit het hoofd geleerd, evenals de zes W's van president Hinckley.

Haar vader is de gemeentepresident en haar moeder is de jongevrouwenpresidente, vandaar dat Clara aan veel gemeenteactiviteiten meedoet. De gemeente Kenora is klein in de herfst, winter en lente. Clara is zelfs doorgaans de enige in haar jeugdwerkklas, waarvan haar oma de lerares is, die trouwens

**Ik geniet van muziek,
en ik speel de piano, de blokfluit
en het klokkenspel.**

gemeente elke zondag veel bezoekers. Clara sluit dan heel snel nieuwe vriendschappen. De familie blijft het hele jaar dicht bij de kerk door de ringactiviteiten in Winnipeg bij te wonen, een plaats in de provincie Manitoba op ongeveer twee en een half uur rijden. En als ze dan 's avonds thuiskomen zien ze vaak het noordlicht aan de hemel dansen.

Clara houdt nauw contact met haar familie. Op kerstavond logeren alle neven en nichten, en ooms en tantes, bij oma thuis. Ze eten, zingen, hangen kerstsokken op, zetten een kerststalletje op, luisteren naar het kerstverhaal, en bidden samen. Op kerstmorgen genieten ze van warme chocolademelk, warme kruisbroodjes en geschenken. In de avond komt de familie bij Clara thuis weer bij elkaar voor een maaltijd. Op tweede kerstdag houden ze een soort estafetemaaltijd met verschillende gerechten bij elk gezin thuis.

Clara is opgegroeid met de schoonheid van de natuur, de warmte van een liefdevolle familie en het licht van het evangelie van Jezus Christus. Al die invloeden zijn duidelijk af te lezen van haar gezicht en haar houding. Zelfs op de koudste winterdag brengt ze warmte in het leven van haar familie. Vandaar dat haar moeder altijd zegt: 'Godzijdank dat we Clara hebben.' ●

Een engel kwam bij Joseph Smith

Met overtuiging ♩ = 88-100

G C G D7 G C Bm Em

1. Een en - gel kwam bij Jo - seph Smith en wees hem duid' - lijk aan 't ver -
 2. Dat boek gaat o - ver men - sen die met God, ja, aan zijn hand ge -
 3. Ne - phie - ten, La - ma - nie - ten, Ja - re - die - ten zon - der tal: ze
 4. 'k Ga va - ker le - zen in dat boek, zo - dat ik ze - ker weet dat

Am Em C G Am D7 G

bor - gen hei - lig boek dat eens ver - lo - ren was ge - gaan.
 reisd zijn naar A - me - ri - ka, naar 't eens be - loof - de land.
 had - den vre - de als ze de - den al wat God be - val.
 God ons lief - heeft, o - ver - al, en nie - mand ooit ver - geet.

Tekst: Anna Johnson (1892-1979). © 1969 IRI

Muziek: A. Laurence Lyon (1934-2006). © 1989 IRI

Het maken van kopieën voor incidenteel, niet-commercieel gebruik thuis of in de kerk is toegestaan.

Geschiedenis van Joseph Smith 1:59

1 Nephi 18:22-23

4 Nephi 1:15-18; Moroni 10:3

GARY KAPP MORONI OVERHANDIGT DE GOLDEN PLATEN (DETAIL). KOPIEËN NIET TOEGESTAAN. ONDER: ARNOLD FRIEBERG, LEHI EN ZIJN VOLK KOMEN IN HET BELICOFDE LAND. KAN ARNOLD FRIEBERG, LEHI EN ZIJN VOLK KOMEN IN HET BELICOFDE LAND. KAN ARNOLD FRIEBERG, LEHI EN ZIJN VOLK KOMEN IN HET BELICOFDE LAND. KAN ARNOLD FRIEBERG, LEHI EN ZIJN VOLK KOMEN IN HET BELICOFDE LAND.

De invloed van een moeder

'Verwerp de onderwijzing van uw moeder niet' (Spreuken 1:8).

Uit een interview dat Callie Buys had met ouderling Carlos H. Amado van de Zeventig, momenteel werkzaam in het presidium van het gebied Chili.

K14

Mijn moeder is een bijzondere vrouw. Ik ben de oudste van acht broers en ik heb zeven zussen. Met zo'n groot gezin had mijn moeder veel op haar schouders rusten. Het beste wat mijn moeder voor ons deed, was lid worden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Zo gaf ze ons de kans om het evangelie te leren kennen. Daardoor veranderde ons leven.

Ik zal nooit vergeten dat de zendingen op bezoek kwamen. Ik was tien of elf. De zendingen vertelden ons over het eerste visioen. Toen mijn moeder dat hoorde, was ze meteen bekeerd. Ze geloofde dat Joseph Smith de Vader en de Zoon had gezien.

We gingen naar de kerk. Ik wilde het evangelie eerst niet geloven, maar de zendingen haalden me over om meer te leren. Toen ik dat deed, vond ik het geweldig. Ik ben zo dankbaar voor mijn moeder. Zij kreeg een getuigenis tijdens dat eerste bezoek van de zendingen.

Vanaf haar

doop tot vandaag heeft ze nooit een kerkdienst overgeslagen.

Mijn moeder was een grote steun voor ons. Ze waste altijd onze witte overhemden op zaterdag zodat we ze op zondag aan konden. Wij poetsten onze schoenen en de schoenen

van onze jongste broertjes en zusjes. We woonden in een arme buurt in Guatemala, en onze burens lachten ons uit als we op zondag met een wit overhemd en een stropdas naar de kerk gingen.

Mijn moeder gaf ons altijd de moed om het goede te doen. Door haar invloed waren we heel actief in de kerk. Ik kan me nog herinneren dat mijn vader zondagsschool-president was, mijn oudere zus jeugdwerkpresidente, mijn moeder ZHV-presidente en dat vier broers het avondmaal ronddienden, voorbereidden en zegenden.

Door onze financiële omstandigheden verwachtte mijn vader van mij dat ik ook werkte om geld voor het gezin te verdienen. Ik wilde graag op zending gaan, maar toen ik negentien werd, vroeg hij of ik een jaar wilde wachten om geld voor het gezin te verdienen. Toen ik twintig werd, vroeg hij of ik nog een jaar kon wachten.

Vlak voordat ik 21 werd, wilde hij me opnieuw vragen om een jaar te wachten. Mijn moeder zei tegen hem: 'Laat hem toch gaan. We zullen gezegend worden.' En dat gebeurde. Vóór mijn zending werkten alleen mijn jongere broer en ik om geld voor het gezin te verdienen. Maar toen ik op zending was, gingen drie andere broers en mijn twee oudste zussen werken, zodat ze zelfs meer geld hadden dan daarvoor.

Door iedere zegen en roeping die ik in de kerk heb ontvangen, heb ik meer bewondering voor mijn moeder gekregen. In ieder deel van mijn leven denk ik aan haar grote invloed en voorbeeld. Mijn moeder had niet veel scholing gehad, maar haar kennis van de waarheden van het evangelie en haar praktische kennis en begrip van het leven waren uitstekend.

Ik had een gelukkige jeugd omdat mijn moeder er altijd was om voor me te zorgen. Zij had een groot gevoel voor humor, en ze vond altijd manieren om plezier te hebben. Urenlang vertelde ze ons verhalen over haar jeugd en over mijn oma en ooms en tantes, en haar relatie met hen.

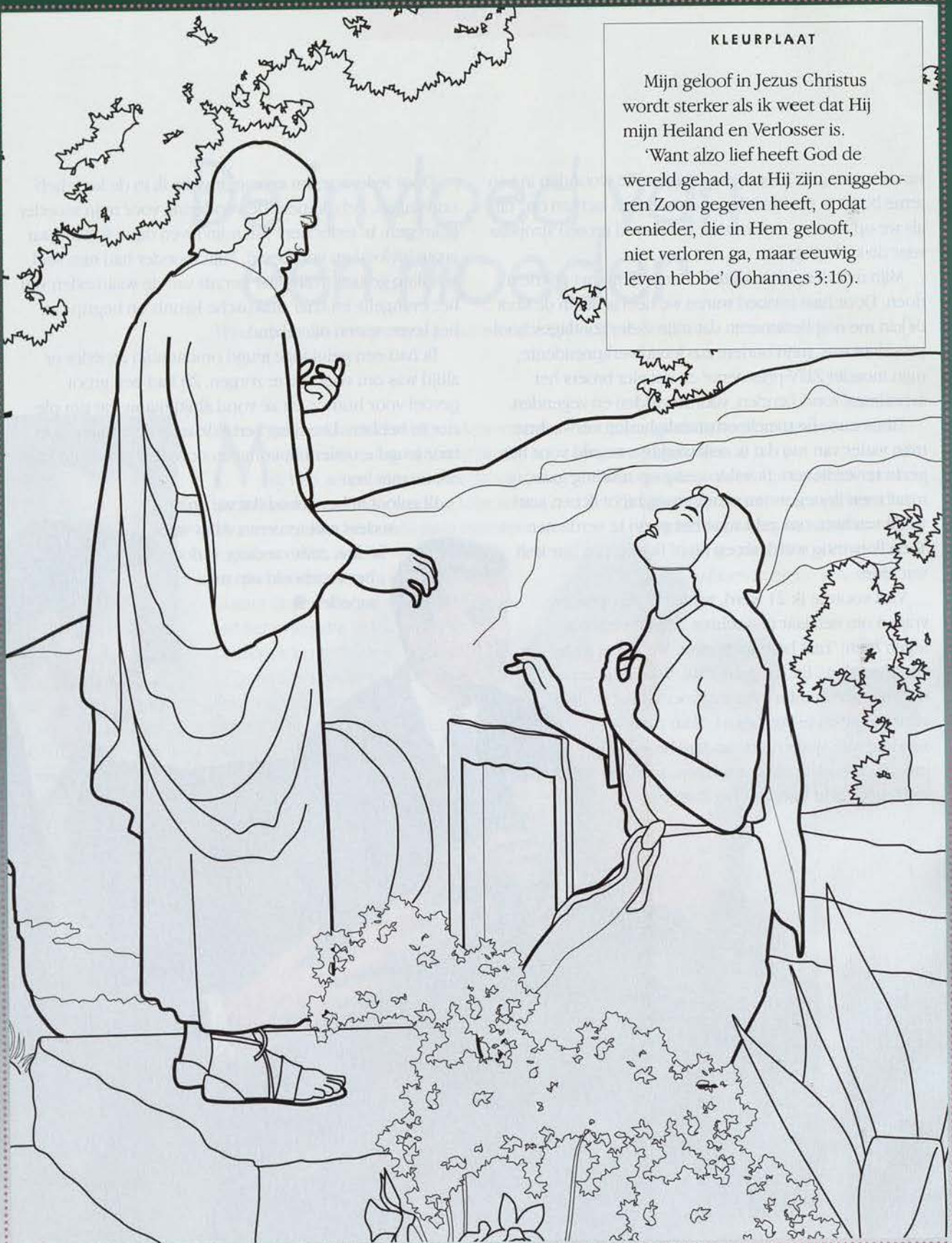
Ik geloof in het gebod dat we onze ouders moeten eren. Alles wat ik doe, zelfs vandaag, is door het voorbeeld van mijn moeder. ●

KLEURPLAAT

Mijn geloof in Jezus Christus wordt sterker als ik weet dat Hij mijn Heiland en Verlosser is.

'Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat eenieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe' (Johannes 3:16).

Een middel in Gods handen worden door voor de armen en behoeftigen te zorgen

Kies onder gebed de teksten en leringen uit deze boodschap die aansluiten bij de behoeften van

de zusters die u bezoekt. Vertel over eigen ervaringen en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Wat zegt de Heer over de zorg voor de armen en behoeftigen?

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen:

'Onze hemelse Vader is bezorgd om [de armen en behoeftigen]. Zij zijn allen zijn kinderen. (...) God en de godvruchtigen hebben zich reeds lang ingezet voor de armen — in het bijzonder de weduwen, wezen en vreemdelingen. (...) Aan hen die voor de armen zorgden, werden zegeningen beloofd.' (Zie 'Op 's Heren eigen wijze', *De Ster*, juli 1986, p. 22.)

Matteüs 25:37-40: 'Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende: Here, wanneer hebben wij U hongerig gezien en hebben wij U gevoed, of dorstig en hebben wij U te drinken gegeven?

'Wanneer hebben wij U als vreemdeling gezien en hebben U gehuisvest, of naakt en hebben U gekleed?

'Wanneer hebben wij U ziek of in de gevangenis gezien en zijn tot U gekomen?

'En de Koning zal hun antwoorden en zeggen:

Voorwaar, Ik zeg u,

in zoverre gij dit aan een van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.'

Hoe kan ik een werktuig zijn en voor anderen zorgen?

Mosiah 4:26: 'Ik [zou] willen dat gij van uw bezit aan de armen geeft, ieder naar hetgeen hij heeft, en wel door de hongerigen te voeden, de naakten te kleden, de zieken te bezoeken en in hun behoeften te voorzien, zowel de geestelijke als de stoffelijke.'

Ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen:

'Ik zal het huisonderwijs en het huisbezoek nooit meer als slechts programma's van de kerk zien. (...) Dergelijk liefdewerk biedt kansen, geen lasten. (...) Elk lid heeft een verbond gesloten om net als de Heiland menslievende werken te verrichten. Elke uitnodiging om te getuigen en voor anderen te zorgen, is dus geen verzoek om extra dienstbetoon; het is een zegen van onze liefdevolle Vader en zijn Zoon, Jezus Christus. (...) Elke uitnodiging verschaft de kans om te bewijzen welke zegeningen uit de status van een

verbondsvolk voortvloeien; en elke uitnodiging is een kans waarvan u de verantwoording op u hebt genomen.' (Zie 'Getuigen voor God', *De Ster*, januari 1997, p. 30.)

Bisschop H. David Burton, president-bisschop:

'De profeet Joseph Smith heeft ons geleerd dat het onze plicht is om "de hongerigen te voeden, de naakten te kleden, te zorgen voor de weduwe, de tranen van de wezen te drogen, de bezochten in deze kerk en erbuiten te troosten, waar wij ze ook vinden." (*Times and Seasons*, 15 maart 1842, p. 732.) Mogen wij gul zijn met onze tijd, en vrijgevig met onze bijdragen, ten behoeve van de zorg voor hen die lijden onder de problemen van deze tijd.' ('Ga heen, doe gij evenzo', *De Ster*, juli 1997, p. 77.)

Bonnie D. Parkin, algemeen ZHV-presidente:

'Het voorraadhuis van de Heer — waar "meer dan genoeg" is — is [een symbool] van wat de Heer in een ieder van ons heeft geplaatst. (Zie IV 104:17.)

Het is een vrouw die iets voor een ander betekent. Het is een zuster die naar een eenzame zuster luistert en met haar praat. Het is een zuster die vriendschap sluit met de zusters waar ze op huisbezoek gaat. Het omvat ons, met onze kracht, vaardigheden en talenten om anderen tot zegen te zijn.' ('Welfare, the Crowning Principle of a Christian Life', BYU Women's Conference, 1 mei 2003, p. 3.) ■

Drie boodschappen voor jongvolwassenen

Als je goddelijke zaken op de eerste plaats zet, zul je goede beslissingen nemen. Niets doet ertoe als je je niet voorbereidt op je terugkeer bij onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus.

OUDERLING EARL C. TINGEY

Van het Presidium der Zeventig

Mijn jongvolwassen vrienden, jullie leven in een beloftevolle tijd. Niet eerder in de wereldgeschiedenis waren er zoveel keuzes en zoveel mogelijkheden tot succes.

Ik heb drie boodschappen voor jullie die in deze wereld je weg proberen te vinden: wees een actief lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, bereid je vandaag voor op je leven van morgen en wees bereid de huwelijksplichten te accepteren.

Actief zijn in de kerk

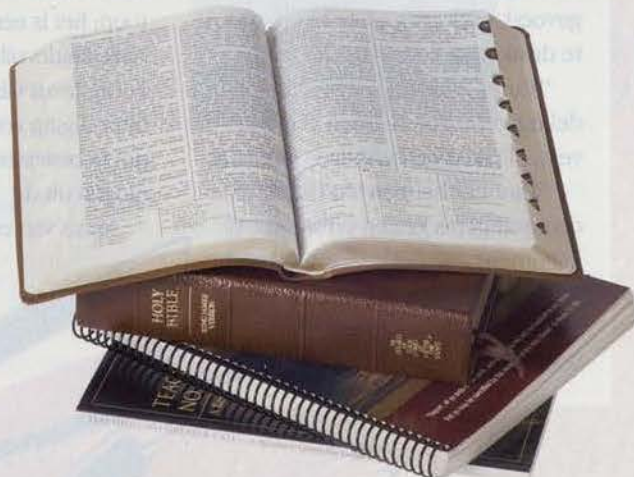
Of je nu een intensieve studie volgt, met een baan begint, of je op een huwelijk voorbereidt, je moet altijd actief in de kerk blijven.

Jonge alleenstaanden zijn uitermate mobiel. Jullie veranderen vaak van adres en telefoonnummer. Het doet de kerkleiders verdriet als ze jullie uit het oog verliezen. Als dat gebeurt, kunnen we je niet benaderen

voor een kerkroeping en loop je bepaalde zegeningen van het lidmaatschap in de kerk mis.

Een van onze grootste zorgen is dat veel van onze jongvolwassenen niet een vaste unit hebben, geen bisschop die hen kent en bij wie ze terecht kunnen. Ieder lid van de kerk dient bekend te zijn bij een bisschop of gemeente-president, aan wie je ook rekenschap aflegt. Dan kun je de benodigde priesterschapsverordeningen ondergaan, gesprekken hebben, een tempelaanbeveling krijgen en een roeping in de kerk aanvaarden.

Er behoort een duidelijke connectie te zijn met één presiderende leider. Als je twee

FOTO'S JOHN LUKE, GEÏNSENCEERD

bisschoppen hebt, heb je geen bisschop. Als je lidmaatschapskaart niet in de wijk is waar je op zondag bent en je daardoor geen roeping kunt aanvaarden, kun je onvindbaar voor je leiders worden.

Een kerkroeping is een van de mooiste zegeningen die je in dit stadium van je leven kunt hebben. Je kunt zoveel bijdragen aan de wijk of gemeente waar je woont. Je talenten en vaardigheden zijn noodzakelijk voor een groeiende kerk. Als je op zending bent geweest, kun je andere leden met je enthousiasme en getuigenis beïnvloeden. Een roeping is ook belangrijk als je nog niet op zending bent geweest.

Als je geen vaste wijk of gemeente bezoekt, en dus niet bekend bent bij je bisschop of gemeentepresident, wil je dan mijn oproep ter harte nemen om dat zo snel mogelijk recht te zetten? Laat je priesterschapsleiders weten waar je bent. Zusters, leer de ZHV-zusters in je wijk of gemeente kennen. Wees betrokken bij de ZHV-organisatie. Jongemannen, wees de toename in verantwoordelijkheid waardig en sluit de heilige verbonden die deel uitmaken van de overgang van de Aäronische naar de Melchizedekse priesterschap. Ga deel uitmaken van je ouderlingenquorum en neem er actief aan deel.

Als je deel van een wijk of gemeente uitmaakt, wil je dan je vrienden of kennissen niet vergeten die onvindbaar zijn voor hun priesterschapsleiders? Moedig die vrienden aan weer actief in het evangelie te worden, en aan alle activiteiten van de kerk deel te nemen.

Ieder lid van de kerk dient bekend te zijn bij een bisschop of gemeentepresident, aan wie je ook rekenschap aflegt. Dan word je in de gelegenheid gesteld om bij te dragen aan de wijk of gemeente waar je woont.

Volg een goede opleiding en ontwikkel de vaardigheden om een goede baan te vinden, een gezin groot te brengen en een bijdrage aan de samenleving te leveren.

Bereid je vandaag voor op je leven van morgen

Mijn tweede boodschap is om verstandige beslissingen te nemen bij je voorbereiding op je toekomst.

Ik ben onder duizenden studenten van jullie leeftijd geweest. Ik kan eerlijk zeggen dat de keuzes die je in dit stadium van je leven ten aanzien van je opleiding, carrière, huwelijksvoorbereiding en kerkactiviteit maakt, bepalen in welke richting je leven zich ontwikkelt.

Als je goddelijke zaken op de eerste plaats zet, zul je goede beslissingen nemen. Het is zo makkelijk om een beslissing te nemen die aanvankelijk aanlokkelijk lijkt, maar die je uiteindelijk van het koninkrijk van God zal weg leiden. In de eeuwigheid doet al het andere er niet toe als je hier en nu niet voorbereidt op je terugkeer bij onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus.

In de Schriften staan verschillende uitspraken waar je iets aan kunt hebben. Jezus Christus heeft gezegd: 'Maar zoekt eerst zijn koninkrijk en zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden' (Matteüs 6:33).

Een andere keer heeft de Heiland gezegd: 'Wie zijn leven vindt, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest om Mij nentwil, zal het vinden' (Matteüs 10:39). Begrijp je dat als je je leven verliest in de dienst van anderen, je in staat wordt gesteld om je ware identiteit als kind van God te vinden? Het alternatief — egocentrisch zijn en God of anderen niet dienen — leidt ertoe dat we in eeuwige zin ons leven verliezen.

Nu je je op je toekomst voorbereidt, is je dienstbaarheid en deelname in de kerk erg belangrijk.

Volg een goede opleiding

We moedigen je aan een goede opleiding te volgen en goede

vaardigheden te ontwikkelen zodat je een goede baan kunt vinden, een gezin kunt grootbrengen en een bijdrage aan de samenleving kunt leveren.

Een opleiding kan erg duur zijn. Leer spaarzaam te zijn en verstandig met je geld om te gaan. Daardoor zal een eventuele studieschuld binnen de perken blijven.

Als je getrouwd bent en studeert, moet je met je partner verstandige beslissingen nemen wat de zorg voor je gezin betreft. Je moet ervoor zorgen dat de behoeften van je gezin, je werk en je opleiding niet in het gedrang komen.

Of je getrouwd bent of niet, in je werk moet je een goede arbeidsethos ontwikkelen. Wees productief; ontplooi je in je beroep. Wees loyaal aan je werkgever. Probeer je positie te verbeteren. Betaal je tiende en andere giften. Probeer te sparen, wees zuinig en zelfredzaam.

Ken de waarde van geld

Een van de grootste uitdagingen in dit stadium van je leven is te leren hoe je het beste met je geld kunt omgaan.

President Brigham Young heeft gezegd: 'Als je rijk wilt worden, spaar dan wat je krijgt. Een dwaas kan geld verdienen, maar het vergt een wijs man om het op te sparen en tot zijn eigen voordeel te gebruiken.'¹

In de maatschappij zijn zoveel aanlokkelijke en interessante producten verkrijgbaar. Ze verschaffen plezier en ontspanning. Ze intrigeren en lijken noodzakelijk.

Toch heeft de Heiland gezegd:

'Verzamelt u geen schatten op aarde, waar mot en roest ze ontoonbaar maakt en waar dieven inbreken en stelen;

'Maar verzamelt u schatten in de hemel, waar noch mot, noch roest ze ontoonbaar maakt en waar geen dieven inbreken of stelen.

'Want, waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn' (Matteüs 6:19-21).

Pas op dat je je niet omringt met spullen en hebbedingetjes die niet noodzakelijk zijn in dit stadium van je leven. Denk niet dat je onmiddellijk hetzelfde comfort moet hebben dat je bij je ouders thuis gewend was. In de meeste gevallen heeft het je ouders tientallen jaren gekost om op te bouwen wat ze nu aan comfort en gerief hebben. Als je aan je eigen gezin begint, is het niet verstandig om meteen hetzelfde te willen hebben.

Ik weet uit eigen ervaring dat de fijnste herinneringen van mij en mijn vrouw teruggaan naar de tijd dat ik nog rechten studeerde en ons gezinnetje in een kleine flat woonde. We kenden maar weinig luxe. We wisten niet dat we arm waren, omdat we elkaar en de zegeningen van het evangelie hadden. Die zegeningen waren veel belangrijker dan ons gebrek aan bezittingen.

Wees bereid de huwelijksplichten te accepteren

De derde boodschap die ik voor jullie heb en die verband houdt met de twee voorgaande, is dat je bereid dient te zijn om de huwelijksplichten te accepteren.

De algemene autoriteiten van de kerk vinden het heel belangrijk dat onze jonge alleenstaanden de leer van de kerk met betrekking tot het huwelijk kennen. De leer van de kerk wat het eeuwige gezin betreft, is duidelijk. Ik citeer uit de Leer en Verbonden:

‘Daarom, indien een man een vrouw huwt in de wereld

en hij haar niet huwt door Mij of door mijn woord en zich met haar verbindt zolang hij in de wereld is, en zij met hem, dan zijn hun verbond en huwelijk niet van kracht wanneer zij dood zijn en wanneer zij uit de wereld zijn; daarom zijn zij niet door enige wet gebonden wanneer zij uit de wereld zijn.

‘Daarom, wanneer zij uit de wereld zijn, huwen zij niet, noch worden zij ten huwelijk gegeven, maar zij worden aangewezen als engelen in de hemel, welke engelen dienende wezens zijn, om hen te dienen die een veel grotere en een alles te boven gaande en een eeuwige mate van heerlijkheid waardig zijn’ (IV 132:15–16).

In eenvoudige, duidelijke taal, houdt het in dat een huwelijk voor tijd en alle eeuwigheid noodzakelijk is voor de verhoging.

Factoren die een huwelijk kunnen uitstellen

Met deze teksten in gedachten wil ik graag enkele factoren noemen die een huwelijk kunnen uitstellen.

1. Sommigen hebben de indruk dat teruggekeerde zendelingen niet langer worden aangemoedigd om te trouwen. Als je die indruk hebt, dan heb je het mis. Alle teruggekeerde zendelingen behoren te worden aangemoedigd om bij thuiskomst actief te blijven, een opleiding te volgen, vakbekwaam te worden en op zoek te gaan naar een eeuwige partner.

2. Sommige jongemannen hebben het gevoel dat ze niet aan de verwachtingen van sommige jonge vrouwen kunnen voldoen. De zinsnede 'duur in het onderhoud' wordt vaak gebruikt om mensen te omschrijven die de indruk wekken dat ze meer nodig hebben dan de ander kan bieden. Door goede communicatie kan die onzekerheid aan de orde gesteld worden.

3. Door een beoogde carrière of opleiding kan het huwelijk op de achtergrond komen. Huwelijk, opleiding en carrière kunnen gecombineerd worden. Een carrière zonder gezin, terwijl het gezin een mogelijkheid is, is tragisch.

4. Laat je leven niet alleen bestaan uit pret of zelfzucht. Het leven is meer dan een pretpark. Houd je niet alleen bezig met rijkdom vergaren. Aanvaard verantwoordelijkheid.

5. Iemand kan negatief denken over het huwelijk door

wat hij of zij in de media heeft gezien of thuis of met vrienden heeft ervaren. Sommige mensen zeggen: 'Waarom zou ik trouwen, kijk eens hoeveel mensen scheiden.' Het verschijnsel echtscheiding betekent nog niet dat jij geen gelukkig huwelijk kunt hebben. Laat je niet leiden door de daden van anderen. Neem het besluit dat jouw huwelijk niet zal mislukken.

6. Sommigen stellen het huwelijk om financiële redenen uit. Het is niet verstandig om het huwelijk uit te stellen tot er voldoende geld is om stijlvol te leven. Dan gaat er zoveel van het leven samen verloren — strijd, aanpassing en leren omgaan met de problemen van het leven.

Deze en andere factoren kunnen tot uitstel van het huwelijk leiden. Het is niet mijn bedoeling om al jullie persoonlijke bezwaren te weerleggen. Ik leg eenvoudigweg de leer van de kerk uit met betrekking tot het huwelijk, en ik moedig jullie aan om voldoende geloof te hebben om deze belangrijkste beslissing van je leven te nemen.

Angst

Als ik één woord mag noemen dat het beste de meeste redenen beschrijft om een huwelijk uit te stellen, is dat *angst* — angst voor de toekomst, faalangst enzovoort. Het is niet ongebruikelijk om angst te hebben. Angst kan door een gedegen voorbereiding en geloof overwonnen worden.

Toen de apostelen vanouds bang waren dat hun schip in een zware storm zou vergaan, stond Christus op, 'bestrafte de wind en zeide tot de zee: Zwijg, wees stil! En de wind ging liggen en het werd volkomen stil.

'En Hij zeide tot hen: Waarom zijt gij zó bevreesd? Hoe hebt gij geen geloof?' (Marcus 4:39–40).

De apostel Paulus heeft gezegd: 'Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid' (2 Timoteüs 1:7).

Ik kan in alle eerlijkheid zeggen dat de mensen uit mijn generatie die voor de keuze van een huwelijk kwamen te staan, de problemen van een studie ondergeschikt maakten aan de allerbelangrijkste beslissing om met de juiste persoon te trouwen. Veel van jullie jongvolwassenen hebben die beslissing al genomen en zijn op weg gegaan, hoewel je niet alle gemakken hebt die je je anders had kunnen veroorloven. Maar jullie gaan voorwaarts, in overeenstemming met het eeuwige plan en

onder een goddelijk bestel dat deze kerk al haar leden biedt.

Gezin

Mijn vrouw en ik hebben vier kinderen en 21 kleinkinderen, en enige tijd geleden hadden we bij ons thuis een 'logeerpartijtje voor kleindochters'. Vijf van onze kleindochters, in de leeftijd van zes tot veertien, kwamen bij ons thuis. Ze zijn niet alleen nichten van elkaar maar ook vriendinnen.

Mijn vrouw had een lekkere maaltijd bereid. Daarna gingen ze samen met mijn vrouw wat handwerken. Vervolgens deden we wat spelletjes, waarna ze een kleine talentshow voor oma en opa opvoerden. In de loop van de show zongen ze verschillende favoriete jeugdwerklidjes, aangepast aan grootouders, zoals:

*Daar komt opa, wat ben ik blij!
Blij als ik hem zie;
Spring in 't rond en juich van vreugd'
Nu klim ik op zijn knie;
Sla mijn armen om zijn bals,
kan hij niets meer doen,
Nu krijgt [opa], raad eens wat!
Een dikke zoen.²*

Toen ze dit liedje zongen, had ik vijf kleindochters op mijn schoot, armen om mijn nek, die me allemaal een dikke zoen gaven.

Daar gaat het allemaal om. Dat is de familie. Dat is het evangelie. Daar kunnen geen aardse bezittingen of geldelijke middelen tegenop.

Tenzij je inziet wat de toekomst voor je in petto heeft met betrekking tot het gezin, zal het je moeilijk vallen om verstandige beslissingen ten aanzien van je toekomst te nemen. Het gezin is alles. Het overstijgt alle andere relaties en beslissingen.

Niet iedereen trouwt

Ik weet dat niet iedereen die wil trouwen dat ook in dit leven zal doen. Het plan van

de Heer voorziet hierin.

Het prachtige verhaal van Ruth in het Oude Testament is een verhaal over een vrouw die haar man verloor en er toen voor koos om niet alleen haar eigen doelen na te streven. Ruth was alleenstaand, maar ze bleef haar familie en God trouw.

Toen haar schoonmoeder, Noömi, haar aanmoedigde om met haar leven verder te gaan, sprak Ruth de volgende geloofsversterkende woorden: 'Bring er bij mij niet op aan, dat ik u in de steek zou laten, door van u terug te keren; want waar gij zult heengaan, zal ik heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten; uw volk is mijn volk, en uw God is mijn God' (Ruth 1:16).

Zoals je weet leerde Ruth later in haar leven Boaz kennen, en zij trouwden en werden een schakel in de keten van het voorgeslacht van Jezus Christus. Ze kreeg alle zegeningen die aan de getrouwe volgelingen van de Heer waren beloofd.

Het gezin is het hart en de ziel van het evangelie. Het is door de familiebanden dat we vooruitgang in de eeuwigheid maken. Een eeuwig huwelijk en een gezin zijn alle inspanningen waard.

Denk alsjeblieft goed na over wat ik met jullie besproken heb. Bid erover. Weet dat je hemelse Vader je zal zegenen als je Hem aanroept om hulp bij het vervangen van angst door geloof.

Ik getuig nederig dat als jullie actief in de kerk zijn, je goed op je toekomst voorbereiden en voor tijd en eeuwigheid aan een huwelijkspartner verzegeld worden, je de vreugde zult ontvangen die door het evangelie van Jezus Christus wordt beloofd. ■

Uit een toespraak tijdens een baardvuuravond van de kerkelijke onderwijsinstellingen op 2 mei 2004 aan het Ogden (Utah) Institute of Religion.

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 229.
2. 'Papa komt thuis', *Kinderliedjes*, p. 110.

Het gezin overstijgt alle andere relaties en beslissingen. Tenzij je inziet wat de toekomst voor je in petto heeft met betrekking tot het gezin, zal het moeilijk zijn om verstandige beslissingen te nemen. Een eeuwig huwelijk en een gezin zijn alle inspanningen waard.

De vrijheid om te

ADAM C. OLSON

Kerkelijke tijdschriften

De ballerina zweeft over het podium — ze draait en springt in de lucht alsof de zwaartekracht geen invloed op haar heeft. Iedere beweging is een soepele beweging van vrijheid.

Net als veel meisjes wilde Maria Victoria Rojas Rivera uit Chili — door haar vriendinnen Mavi genoemd — al op vierjarige leeftijd ballerina worden. En net als al die andere meisjes kwam ze tot de ontdekking dat de elegantie en vrijheid op het podium wel erg duur betaald wordt. De inspanning en discipline die nodig zijn om een professionele balletdanseres te worden, zijn voor veel jonge dromers te veel.

De prijs van de droom

'Als je klein bent, begrijp je niet wat voor offers je moet brengen', zegt Mavi. 'Toen ik op tienjarige leeftijd begon, zeiden onze leraressen dat we de helft van ons leven aan

De regels kunnen beperkend lijken, maar door haar gehoorzaamheid heeft Mavi veel succes.

dansen zouden besteden. Dat we veel zaken zouden moeten opgeven.'

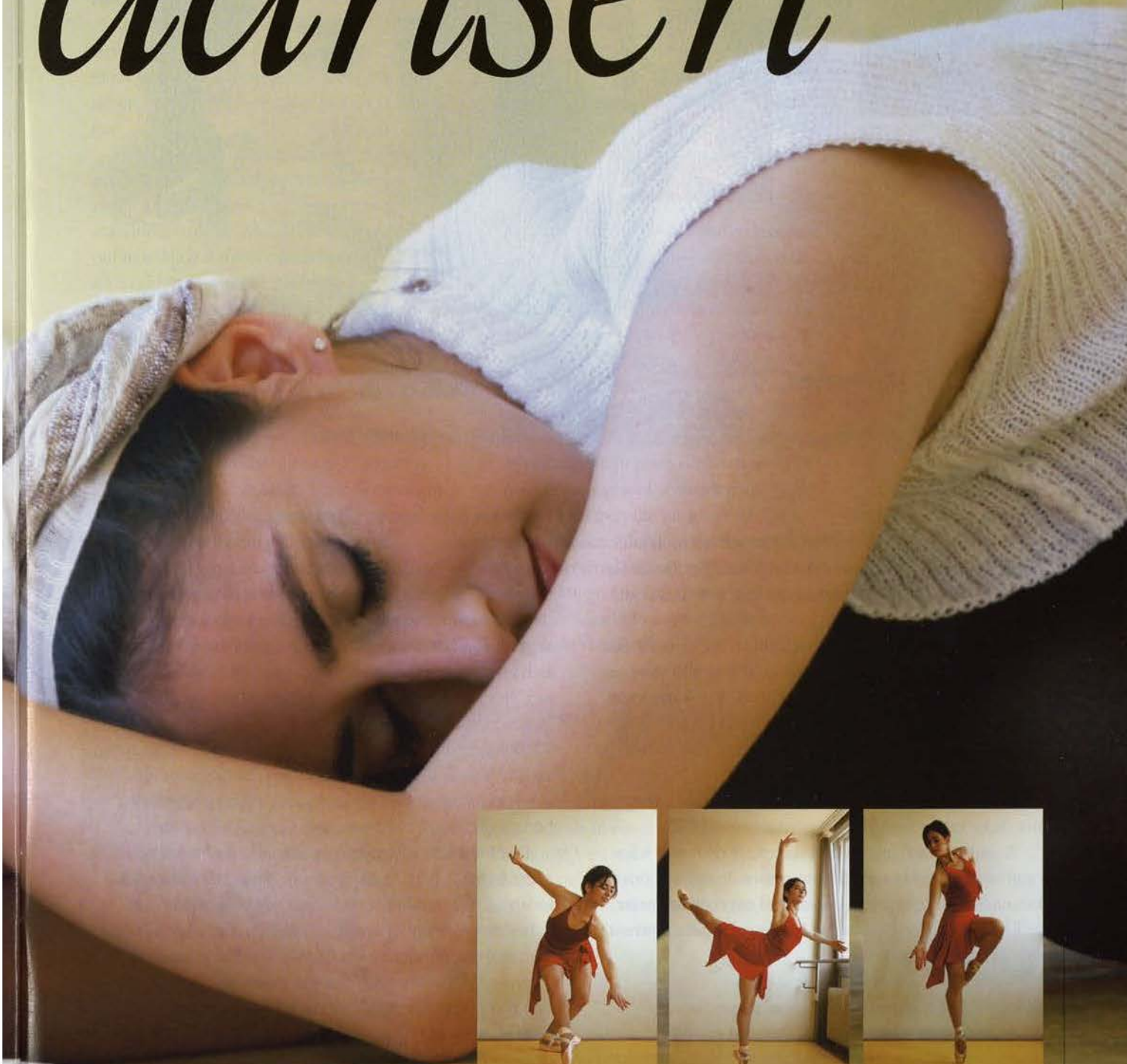
Zoals vrije tijd en bepaald voedsel. Mavi besteedde veel tijd en inspanning aan oefenen en repeteren. Ze moest ook goed opletten wat ze at. En na haar huiswerk en dansen, bleef er weinig tijd over om met haar vriendinnen door te brengen.

Mavi besloot dat haar droom belangrijk genoeg was om het vol te houden.

'De tienerjaren kunnen gecompliceerd zijn', zegt ze. 'Mijn vriendinnen begrepen niet altijd waarom ik bepaalde dingen niet wilde eten of waarom ik vroeg naar huis moest.'

dansen

De prijs van de vrijheid

Mavi leerde al op jonge leeftijd dat het ogenschijnlijk beperken van haar vrijheid eigenlijk de enige manier was om zich los te maken van zaken die haar van haar doel konden afhouden.

'Ik besloot om niet laat op te blijven en koos ervoor om te oefenen in plaats van met mijn vriendinnen naar het winkelcentrum te gaan', zegt Mavi. 'Als ik moe was omdat ik te laat was opgebleven of als ik de dans niet goed kende omdat ik niet had geoefend, kon ik niet dansen.'

Zo'n discipline is niet eenvoudig, maar Mavi zegt dat het de moeite waard is.

'Iedereen heeft momenten waarop je de moed wil opgeven', geeft Mavi toe. 'Maar je hebt de vrijheid om te kiezen. De discipline kan beperkend overkomen, maar zelfdiscipline is een keuze. En ik kies voor deze levensstijl omdat ik wil dansen.'

Een doel op lange termijn

Er kwam een moment in haar streven om ballerina te worden dat Mavi beseftte dat dansen niet haar enige doel

was of het enige nuttige in haar leven waar ze offers voor wilde brengen.

In de loop van de tijd kreeg ze het verlangen om Jezus Christus te volgen en ze beseftte dat wat haar balletopleiding haar over discipline had bijgebracht, ook van toepassing was op het discipelschap. Net zoals haar vriendinnen zich afvroegen waarom ze zoveel voor ballet wilde opofferen, vroegen ze nu waarom ze zulke strenge evangeliebeginselen naleefde.

'Ik legde uit dat we de vrijheid hebben om te kiezen, en dat ik voor deze levenswijze heb gekozen om vrij van zonden te zijn en de Heilige Geest bij me te hebben', zegt ze.

De Heiland heeft gezegd dat een discipel 'zijn kruis op zich' moet nemen, wat inhoudt dat hij zich alle goddeloosheid en wereldse lusten moet onttrekken en Gods geboden moet onderhouden. (Zie BJS, Matteüs 16:26.) Dergelijke zelfdiscipline leidt ons tot 'vrijheid en eeuwig leven (...) door de grote Middelaar', maar als we de geboden niet onderhouden, leidt dat tot 'gevangenschap en dood (...), naar de gevangenschap en macht van de duivel' (2 Nephi 2:27).

'Gehoorzaamheid leidt tot grote vrijheid en gemoedsrust', zegt Mavi. 'Mijn doelen zijn niet beperkt tot dit aardse leven, maar reiken tot in de eeuwigheid.'

Het offer waard

Mavi zweeft over het podium als een blad dat door de wind wordt voortgedreven. Ze glijdt van de ene beweging in de andere — *développé* en *pirouette*, *glissade* en *grand jeté*.

Een ballerina kan haar lichaam zo bewegen waar andere mensen geblesseerd van zouden raken. Deze bewegingsvrijheid is essentieel voor de communicatie met het publiek. Maar hoewel een goede ballerina alles op het toneel gemakkelijk doet lijken, moet ze zich op het toneel bijzonder inspannen.

Na acht jaar offers te hebben gebracht en bijna dagelijks uren te hebben getraind, is haar droom op het toneel in vervulling gegaan — en in het evangelie.

'Mensen vinden dat het er heel mooi en gracieus uitziet', zegt Mavi. 'Maar de bewegingen zijn bijzonder gecontroleerd. Er is veel kracht voor nodig om je lichaam zo te beheersen.'

De overeenkomst met het evangelie is belangrijk. Het kost kracht om Christus te volgen. En de beloning is prachtig.

'De beloning van al mijn offers is dat ik kan dansen', zegt Mavi. 'Ik voel me sterk en ik weet dat ik bij iedere stap door de Heilige Geest word geleid — op het toneel en elders.'

Nog niet uitgedanst

Nephi zei dat we behalve het verlangen om Christus te volgen en ons te laten dopen en bevestigen, ook de wil moeten hebben om tot het einde te volharden. (Zie 2 Nephi 31:19–20.) Dat geldt ook voor Mavi wat ballet betreft.

Nadat ze in Paraguay had gedanst, keerde ze terug naar Viña del Mar (Chili) om enkele jaren les te geven. Nu wil ze haar dans naar het volgende niveau tillen. Ze heeft nieuwe doelen gesteld om in Argentinië, Duitsland, Ierland en Spanje te studeren en bij verschillende balletgezelschappen auditie te doen.

Ze weet dat ze haar best moet blijven doen — zowel op het toneel als in het evangelie. Ze moet gedisciplineerd volharden als ze de vrijheid wil hebben om te dansen. En ze moet in haar geloof volharden als ze de vrijheid wil hebben die uit goed discipelschap voortkomt. De Heer heeft gezegd: 'Als gij in mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken' (Johannes 8:31–32). ■

MET WIJSHEID DANSEN

Ook als ze niet op het toneel staat doet Mavi veel om gezond en in vorm te blijven. Mavi eet goed, neemt voldoende rust, doet veel aan lichaamsbeweging en danst minimaal vijf uur per dag. Maar ze zorgt niet alleen goed voor zichzelf omdat ze danseres is.

'Als lid van de kerk weet ik dat mijn lichaam de tempel van mijn geest is. Als danseres heb ik ieder lichaamsdeel hard

nodig, dus bescherm ik mijn lichaam zo goed mogelijk. Maar als lid van de kerk wist ik al hoe belangrijk dat was.'

Haar getuigenis van het woord van wijsheid is door haar balletcarrière alleen maar versterkt. 'Je kunt het merken als je

goed voor je lichaam zorgt', zegt ze.

Als balletdanseres moet je goed voor jezelf zorgen, maar volgens Mavi 'moeten we allemaal goed voor ons lichaam zorgen, ook als we geen danseres zijn. We kunnen niet zelf ons lichaam uitzoeken, maar we kunnen er dankbaar voor zijn en er goed voor zorgen. Het lichaam is een geschenk van God en we hebben dat lichaam met een bepaald doel ontvangen.'

Het voorbeeld van één vrouw

Het voorbeeld van één vrouw — als moeder, als echtgenote en als mens — heeft de boodschap van het evangelie uitgedragen.

OUDERLING BRUCE C. HAFEN
van de Zeventig

De e-mail die ik onlangs kreeg stemde mij droevig: 'Begrafenis van Wendy Knaupp.' Terwijl ik mijn tranen wegveegde, dacht ik aan de dag ruim veertig jaar geleden dat mijn zendingscollega en ik Wendy en Paul Knaupp voor het eerst hadden ontmoet bij een bloemenstal in het treinstation van Frankfurt. Ze waren een jong Amerikaans echtpaar in militaire dienst, ver weg van huis en in verwachting van hun eerste kind. Omdat onze zendingspresident ons had aangespoord om 'altijd een zending te zijn', begonnen we een gesprek met hen.

Toen we hun de zendelingenlessen gaven, was ik onder de indruk van het licht in de ziel van Wendy. Ze was opgewekt, stralend en geestelijk puntgaaf. Instinctief voelde ze aan hoe belangrijk de herstelling van het evangelie was. Het was een lust voor het oog haar getuigenis te zien groeien en het licht in haar gelaat te zien toenemen.

Ruim dertig jaar later sprak Wendy over ons eerste bezoek: 'Ik zal nooit het gevoel vergeten toen ik voor het eerst het verhaal van Joseph Smith hoorde! Ik kan me onze kleine flat in Duitsland nog zo voor de geest halen, zo klein als onze huidige slaapkamer.

We zaten op het bed [tegenover de zendelingen]. Ik weet nog dat ik verwonderd en opgelucht was. Ik had altijd al het gevoel gehad dat er zoiets moest bestaan. Ik vond het niet logisch dat God ons in het donker zou laten dwalen, en dat deden wij toen zeker. (...) Het klonk zo waar, en ik geloofde het.'

Vlak nadat ze besloten hadden om zich te laten dopen, spraken Wendy en Paul met een familielid dat het beleid van de kerk bekritiseerde over wie het priesterschap kon ontvangen. Ze raakten in de war en ontmoedigd. Ze zeiden dat ze ons niet meer wilden ontvangen — op één keer na om afscheid te nemen. We wisten niet hoe we hun vragen moesten beantwoorden, maar we wisten dat we een laatste kans kregen. Terwijl we met hen spraken, voelde ik me geïnspireerd om een tekst voor te lezen die ik kort daarvoor had gelezen, het verhaal van Petrus en Cornelius in Handelingen 10–11. Die avond besepte ik dat de belofte van de Heer aan de zendelingen in vervulling was gegaan: 'Het zal u in het uur zelf, ja, op het moment zelf, worden ingegeven wat gij zult zeggen (...) [en] de Heilige Geest zal worden uitgestort om te getuigen van alle dingen die gij zeggen zult' (IV 100:6, 8). We voelden een vredige

Libby was vooral onder de indruk van het krachtige voorbeeld van Wendy. Aanvankelijk was Wendy voor Libby de boodschap van de herstelling.

geest toen we samen in gebed gingen.

Jaren later heeft Wendy over deze ervaring gezegd: 'Ik kan me niet herinneren wat ze gezegd hebben of waar we over gesproken hebben, maar dat licht (...) de Geest (...) was weer terug en ik wist dat het waar was. En hoewel ik niet alles volledig begreep, was de boodschap waar en moesten we die aanvaarden. Ooit zouden we alles begrijpen.'

Paul en Wendy lieten zich dopen. Een jaar later werden ze in de tempel aan elkaar verzegeld. Te midden van de normale perikelen

van het leven brachten ze vijf kinderen groot die uiteindelijk allemaal actief in de kerk werden. Sommigen van hen zijn op zending geweest. Paul was onderwijzer. Paul en Wendy zongen samen prachtige duetten in de kerk. Wendy heeft jarenlang het wijkkoor gedirigeerd. Ze gingen graag naar de tempel om zelf 'de vreugde der heiligen' (Enos 1:3) te ervaren.

Toen mijn vrouw en ik een keer in Londen waren, spraken we met een vrouw uit Maine (VS), Libby Casas. Omdat de familie Knaupp

President
Gordon B.
Hinckley heeft
over het zendings-
werk gezegd: 'U zult
vreugde ontvangen
door alle mensen die
via u met de kerk in
aanraking komen.'

de enige mensen waren die we in Maine kenden, vroegen we haar of zij hen kende. Haar gezicht klaarde helemaal op: 'Of ik ze ken? Wendy is een dierbare vriendin van mij. Zij heeft me met het evangelie in aanraking gebracht!' Wendy had Libby in een wasserette ontmoet — twee moeders die allebei hun was deden — en had met Libby over het evangelie gesproken, zoals wij met Wendy in het treinstation hadden gedaan. Libby was vooral onder de indruk van het krachtige voorbeeld van Wendy — als moeder, als vrouw en als mens. Aanvankelijk was Wendy voor Libby de boodschap van de herstelling.

Later zijn de Knaupps naar Oregon verhuisd. Toen we vorig jaar hoorden dat Wendy kanker had, waren we blij dat ze tijdens de algemene conferentie in Utah waren. Haar man, haar zoon die van zending was thuisgekomen en ik gaven haar een zegen. Toen wisselden we ervaringen uit de laatste vier decennia uit. Het was duidelijk dat het evangelie een grote rol in hun leven speelde. Het was de kern en het doel van hun leven en dat van hun kinderen. Paul en Wendy verlangden naar de gezondheid om hun droom te verwesenlijken en samen op zending te gaan.

Vlak voordat ze overleed, schreef Wendy me in een brief: 'Ik heb echt het gevoel dat ik me in de armen van de Heer bevindt. Hij kan alles wat

Hij wil, en ik bevind me in zijn zorg.' Ze sprak haar dankbaarheid uit voor het evangelie en haar gezin en schreef toen: 'Is de Heer niet geweldig?'

Nu is Wendy er niet meer, en haar gezin mist haar enorm. Toen haar zoon ons over haar overlijden vertelde, zei hij: 'Ik wil u bedanken omdat u mijn moeder het licht van het evangelie hebt gegeven. Ze heeft altijd de geboden onderhouden.' Hij zei dat zijn moeder hem ooit had geschreven: 'Ik heb de Heer lief en ik ben [Hem] eeuwig dankbaar dat ik het evangelie in mijn leven heb ontvangen. Ik wil altijd getrouw blijven en daar doe ik mijn uiterste best voor.'

Omdat het evangelie zoveel voor Wendy en haar gezin betekende, konden wij als hun zendelingen zo goed begrijpen 'hoe groot zal dan uw vreugde zijn' (IV 18:15) met haar in het koninkrijk van onze Vader. Het evangelie was *alles* voor haar, dus mijn zendingservaring met haar betekent *alles* voor mij. Geen wonder dat de Heer heeft gezegd dat zendingswerk 'voor u *de meeste waarde zal hebben*' (IV 15:6; cursivering toegevoegd).

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Ik wil de heiligen aanmoedigen om al het mogelijke te doen om verwijzingen te geven [van mensen] die [door de zendelingen] onderwezen kunnen worden. (...) U zult vreugde ontvangen door alle mensen die via u met de kerk in aanraking komen. Dat beloof ik u allen.' ('Inspirerende ideeën', *Liabona*, oktober 2003, p. 3)

Ik heb persoonlijk ervaren wat die belofte inhoudt. Ook ik smeed u om dit jaar minimaal één persoon over de kerk te vertellen — en niet op te geven als u met wat tegenstand te maken krijgt. Als u ervoor zorgt dat die kans u niet voorbijgaat, zult u net als Wendy Knaupp kunnen zeggen: 'Is de Heer niet geweldig?' ■

Tiende en andere giften

Wil je de wereld iets geven, maar weet je niet wat? Het antwoord kan in een tiende-enveloppe gevonden worden. Laten we eens bekijken hoe het geld dat je in dat enveloppe doet, gebruikt wordt om het koninkrijk van de Heer wereldwijd op te bouwen — maar ook in je eigen wijk of gemeente.

Naam

Dat lijkt eenvoudig, maar zorg ervoor dat je deze regel iedere keer hetzelfde invult. Dan hoeft de administrateur niet uit te zoeken of K. Jansen en Karel Jansen dezelfde persoon zijn.

Tiende

Jouw tien procent wordt naar de hoofdzetel van de kerk in Salt Lake City (Utah) gestuurd, waar de kerk zorgvuldig besluit waar het geld het meest nodig is — misschien voor een nieuw kerkgebouw ergens in de wereld.

Vastengaven

Iedere vastenzondag hebben de beïlggen der laatste dagen de kans om een bijdrage in het vastengavenfonds te doen. Allereerst gebruikt de bisschop of gemeentepresident dit geld om mensen in zijn eigen wijk of gemeente te helpen die geld nodig hebben voor voedsel of onderdak. Als er een overschot is, worden de vastengaven gebruikt voor behoeftige mensen in andere gebieden.

Zendingsfonds van de wijk

Je kunt dit fonds gebruiken om zendelingen uit je eigen wijk of gemeente te steunen.

Algemeen zendingsfonds

Je kunt dit fonds gebruiken om zendelingen en het zendingswerk in de hele kerk te steunen.

Boek van Mormon

Als je wilt helpen betalen voor exemplaren van het Boek van Mormon, met behulp waarvan mensen over de hele wereld bekeerd kunnen worden, kun je geld in dit fonds storten.

'Op een dag stond een groep mannen met de profeet Joseph Smith te praten toen er nieuws kwam dat de woning van een arme broeder (...) was afgebrand. Iedereen sprak zijn medelijden uit over het gebeurde. De profeet luisterde er even naar, stak toen "zijn hand in zijn zak, haalde er vijf dollar uit en zei: 'Ik heb medelijden met deze broeder ten

bedrage van vijf dollar; hoeveel medelijden hebt u?" (...) Afgelopen jaar hebben miljoenen onder u gereageerd op het verdriet van anderen door te geven van uw geld en tijd, met een meevoelend hart en behulpzame handen. Dankuwel voor die geweldige uiting van ruimhartigheid.'

Bisschop H. David Burton, presiderende bisschop, 'Een meevoelend hart en behulpzame handen', Liahona, mei 2006, p. 8.

Tiende en andere gaven

Datum: _____ Wijk/gemeente: _____
Volledige naam. Gebruik op al uw officiële kaarten dezelfde naam.
Registratienummer: _____

Tiende

Vastengaven

Zendingsfonds van de wijk:

Algemeen zendingsfonds

Boek van Mormon

Humanitaire hulp

Tempelbouw

Permanent studiefonds

Overige (specificeer): _____

Totaal

Contant _____ Cheque _____ Per bank _____

Alle bijdragen aan het zendingsfonds van de kerk worden het eigendom van de kerk. Alleen de kerk bepaalt hoe het naar zendingen wordt uitgegeven.

Wilt ENKELE - tenzij u het geld in een enveloppe doet - alleen aan een lid van de beschage d' het gemeentebestuur overhandigen.

GEEL - voor uw eigen administratie.

(Telling voor Overige) (Check)

50¢ (50¢) Printed in Germany 3064 00

Humanitaire hulp

Als er een grote natuurramp op aarde plaatsvindt, stuurt de kerk hulpgoederen. Uit het fonds humanitaire hulp komt ook het geld voor het sturen van voedsel naar mensen die ondervoed zijn en verhongeren, en onderwijsmateriaal voor behoeftige kinderen. Uit dit fonds is bijvoorbeeld onlangs de mazelenvaccinatie voor miljoenen Afrikaanse kinderen bekostigd.

Tempelbouw

Als je geld wilt bijdragen aan de bouw van tempels over de hele wereld, kun je geld in dit fonds storten.

Permanent studiefonds

In veel gebieden op aarde is hoger onderwijs buiten het bereik van veel beïlggen der laatste dagen. Het Permanent Studiefonds verschaft studietoelagen om studenten uit veel landen een betere toekomst te bieden.

Overige

Moet je geld betalen voor het scoutkamp, jongerouwenkamp of een andere kerkactiviteit? Zet dat dan onder 'Overige'. Hoewel deze fondsen geen officiële schenkingen zijn, kunnen de wijk- of gemeenteleiders rekenschap afleggen voor het geld en je een kwitantie geven.

LINKS: FOTO VAN PAUL EN JONGERMAN, JOHN LUKE, GEENSCHEERD, FOTO VAN WOLVEN © CORBIS IMAGES,
FOTO VAN HAND © PHOTODISC, RECHTS: FOTO CHANG DIMOND

De vensters van de hemel

OUDERLING H. BRYAN RICHARDS

Van 1998 tot 2006 lid van de Zeventig geweest

Ik kreeg mijn eerste echte baantje toen ik dertien jaar was. Ik bracht kranten rond. Ik weet nog goed hoe ik iedere avond met mijn fiets door onze buurt in Salt Lake City reed en de kranten op de stoep van onze burens gooide. Ik verdiende er niet zoveel mee, maar iedere maand als ik mijn salaris kreeg, bestond er geen twijfel over dat ik tiende zou betalen. Mijn ouders hadden mij het goede voorbeeld gegeven en ik wist dat het een gebod van de Heer was. (Zie LV 119:3-4.)

Ik kan me nog herinneren dat ik als jongeman met mijn ouders naar de tiendevereffening ging. Het was heel normaal voor me dat ik met de bisschop sprak en verklaarde dat ik een volledige tiende had betaald. Ook toen ik ouder werd en meer geld ging verdienen, heb ik altijd eerst mijn tiende betaald.

Toen ik vader werd vond ik het belangrijk dat mijn kinderen tijdens de tiendevereffening individueel met de bisschop spraken. Mijn vrouw en ik probeerden hen van jongs af aan te leren om van hun zakgeld tiende te betalen, zodat het later iets zou zijn waar ze de zegeningen al van gezien hadden en wisten dat ze het moesten blijven doen.

De zegeningen

Toen mijn vrouw en ik pas getrouwd waren, studeerden we allebei en konden nauwelijks rondkomen. Het was een groot offer om onze tiende te betalen. Maar mijn vrouw heeft nooit overwogen om het tiendegeld voor andere benodigdheden, zoals voedsel of huur, te gebruiken. Ze stond erop dat we zoals altijd eerst onze tiende betaalden. Soms hadden we maar één cent over als al onze rekeningen betaald waren, maar we hadden altijd net voldoende om aan al onze verplichtingen te voldoen. Dat was een zegen omdat we ons geloof oefenden door tiende te betalen.

Een van de zegeningen die we volgens mij hebben gekregen omdat we tiende betaalden, was dat ik in de loop van mijn carrière nooit lang zonder werk heb gezeten. Ik ben een keer wegens inkrimping van het bedrijf ontslagen, maar binnen twee weken had ik een andere baan, waar ik zelfs meer verdiende. Ik heb 25 jaar bij een bedrijf gewerkt waar geregeld mensen om me heen ontslagen werden, maar ik niet. Ik weet dat de Heer mij heeft gezegend omdat ik tiende betaalde.

Mijn jonge broeders en zusters, als jullie het nodige geloof oefenen om je tiende te betalen, beloof ik jullie dat je gezegend zult worden. Hoe klein je bijdrage ook lijkt te zijn,

Als jullie je geloof oefenen om je tiende te betalen, beloof ik jullie dat je gezegend zult worden.

Tijdens de eerste spadesteek voor het kerkgebouw in Rajahmundry (India) heb ik getrouwe beiligen der laatste dagen ontmoet. Ik werd eraan herinnerd dat tiende geen geldkwestie is, maar een geloofskwestie.

betaal altijd zonder enige aarzeling. Als je geld verdient, betaal dan eerst je tiende. Dan zul je het geloof ontwikkelen om dingen te doen die je anders niet zou kunnen doen. Dan zul je verstandiger met je geld omgaan en het goede gevoel ervaren dat je krijgt als

je doet wat de Heer van je verwacht. Dat zal een bron van kracht voor je zijn, en in de toekomst zul je uit die kracht kunnen putten.

Mijn vrouw en ik hebben veel zegeningen ontvangen omdat we tiende betalen. Ik heb ook de vele zegeningen gezien die trouwe heiligen der laatste dagen over de hele wereld ontvangen omdat ze bereid zijn om tiende te betalen.

De kerk in India

Eén voorval heeft grote indruk op mij gemaakt. In 2000 was ik in de gelegenheid om de eerste spadesteek bij te wonen voor het eerste eigen kerkgebouw van de heiligen der laatste dagen in India. De kerk is in Rajahmundry gebouwd, een stad bij de oostkust van het land. Het is een relatief kleine stad voor Indiase begrippen, hoewel er drie miljoen mensen wonen.

Ik reisde naar Rajahmundry met mijn vrouw en de zendingspresident, Ebenezer Solomon, en zijn vrouw. Toen we op het drukke treinstation in Rajahmundry aankwamen, ging mijn hart uit naar de vele mensen die ik in grote armoede zag leven. Er sliepen

veel mensen op verschillende plekken op de harde vloer. Toen we op de plek van de eerste spadesteek aankwamen, zag ik het grote verschil tussen de ellende die ik net had gezien en de vreugdevolle gezichten van de leden die zich daar hadden verzameld. Ze straalden en zwaaiden toen we naderbij kwamen. Ze waren zo blij en enthousiast. Hoewel zij ook in armoede leefden, was er geen teken van wanhoop of leegte waar te nemen.

Ik begon meteen te begrijpen waarom deze locatie voor het kerkgebouw was uitgekozen. Ik moet toegeven dat ik me even heb afgevraagd waarom de kerk zoveel geld uitgaf om in zo'n afgelegen gebied een kerk te bouwen. Maar toen ik de heiligen in Rajahmundry ontmoette, werden al mijn vragen beantwoord. Deze heiligen der laatste dagen waren zo trouw en zo enthousiast over hun eigen kerkgebouw.

Het penningske van de weduwe

Na de eerste spadesteek stelde president Solomon me voor aan vier weduwen die zich enkele jaren eerder hadden laten dopen. Ze waren al in de zeventig. President Solomon vertelde me dat deze vrouwen sinds hun doop een volledige tiende hadden betaald. Ik was onder de indruk dat deze zusters, in een gebied met zoveel armoede, altijd hun tiende hadden betaald, hoewel ze daar zeker grote offers voor gebracht moeten hebben.

Ik vroeg president Solomon hoeveel deze zusters iedere maand aan tiende betaalden. Hij noemde een bedrag in rupees, de munteenheid in India. Ik begreep niet hoeveel dat was,

dus ik vroeg hem
hoeveel dat in Amerikaanse dol-
lars zou zijn. Ik zal zijn antwoord nooit ver-
geten: 'Anderhalf tot twee cent.' Ik werd er opnieuw
aan herinnerd dat tiende betalen geen geldkwestie maar
een geloofskwestie is! Ik voelde me nederig toen ik besepte
dat deze heiligen een kerkgebouw kregen omdat zij bereid
waren om tiende te betalen — hoewel het slechts centen
waren. Ik weet zeker dat de Heer deze centen in miljoenen
dollars heeft omgezet.

Tiende is geen geldkwestie — het is een geloofskwestie.
De Heer vraagt tien procent van ons inkomen en bekijkt
dan of wij ons geloof oefenen door dat offer te brengen.
De heiligen in Rajahmundry hadden dat geloof.

Ik was onder de indruk toen we bij het bouwterrein
aankwamen en zagen dat er een rode loper was uitgelegd,
van de weg naar de tent waar de heiligen vergaderd waren.
Hij was zo'n dertig meter lang. In de tent stonden rode,
fluwelen stoelen. Ze waren groot en indrukwekkend. De

loper en de stoelen waren versleten, maar het was het
beste wat de heiligen te bieden hadden. Zij gaven niets
minder dan het allerbeste. Dat stemde mij nederig. Deze
heiligen in Rajahmundry waren een voorbeeld van
getrouwheid aan de Heer, waar het het betalen van tiende
en het regelen van de beste accommodatie voor de leiders
van de kerk betrof.

Jullie denken misschien dat tien procent van je inko-
men, klein of groot, niet veel goeds kan doen of niet zo
belangrijk is. Ik beloof jullie dat het wel belangrijk is.
Het is belangrijk dat je de wet van tiende naleeft, omdat
het je geloof zal versterken en je op toekomstige beproe-
vingen zal voorbereiden.

De Heer heeft ons de belofte gegeven dat als wij zijn
geboden onderhouden, Hij is gebonden om ons de
beloofde zegeningen te verlenen. (Zie IV 82:10; 130:21.) Ik
heb die zegen in het leven van de heiligen in Rajahmundry
gezien, en jullie kunnen die zegen in je eigen leven ontvan-
gen als je trouw tiende betaalt. ■

Het gedicht

Alice Faulkner

Als kind vond ik een gedicht uit een brochure die iemand had verscheurd en op straat gegooid. Ik ben in een slechte buurt opgegroeid en had geen vriendinnen. Maar ik had drie ontsnappingsmiddelen: boeken, speelfilms van Elvis Presley en poëzie. Ik was gek op gedichten. Ze spraken tot een deel van mij dat ik niet kon thuisbrengen. Er waren geen woorden om dat te beschrijven. Nieuwsgierig raapte ik het gedicht op en nam het mee naar huis.

De daaropvolgende jaren las ik het gedicht iedere dag, soms zelfs meerdere malen per dag. Als ik in de klas zat, door de gangen naar en van mijn klassen liep, als ik tijdens de pauze alleen zat, ik moest altijd aan gedeelten uit dat gedicht denken. Ik had nog nooit een gedicht uit het hoofd geleerd, maar dit was anders. Iets sprak me erin aan en beroerde mij.

*Maar toch: 'Gij zijt hier een vreemd'ling',
lispt' een fluist'ring soms zo teer,
en ik voelde dan mijn herkomst
uit een meer verheven sfeer.*

Ik had altijd het gevoel dat ik anders was dan de andere kinderen. Ik had soms het gevoel dat er ergens een ander thuis was en dat ik me dat

Nieuwsgierig
raapte ik
het gedicht
op en nam het mee
naar huis. Iets
sprak me erin aan
en beroerde mij.

en of ik ze ooit zou ontmoeten.

*Met een wijs en heerlijk oogmerk
zondt Gij mij naar d'aarde heen
en onthield mij de berinn'ring
aan mijn toestand in 't verleên.*

U kunt zich mijn verbazing voorstellen toen ik jaren later, als onderzoekster in mijn eerste avondmaalsdienst, de lofzangenbundel opensloeg en het gedicht zag dat ik al die jaren eerder had gevonden. De bewerking was anders dan

een beetje kon herinneren. Het gedicht moedigde die gevoelens aan. Af en toe haalde ik het uit mijn la en las het. Ik vroeg me af hoeveel mensen als ik er in de wereld waren

degene die ik had gezongen als ik niet kon slapen of 's nachts huilend wakker werd, maar ik herinnerde me de noten die op de piano werden gespeeld.

*O mijn Vader, die daarboven
woont in heerlijkheid en licht,
wanneer, ach! berwin 'k uw
bijzijn
en zie 'k weer uw aangezicht?*

Terwijl iedereen 'O mijn Vader' (lofzang 190) zong, kon ik alleen maar huilen en wist ik dat God mij als kind dat lied had gegeven.

*Woond' in uwe heil'ge woning
eenmaal niet mijn geest?
Werd hij in zijn eerste, vroegste
kindsheid
niet gekoesterd aan uw zij?*

Toen ik die avondmaalsdienst bijwoonde en naar mijn gedicht

luisterde dat de aanwezigen zongen, wist ik dat ik op de juiste weg was. Ik wist dat de zendingen mij in de waarheid onderwezen. Ik wist dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de ware kerk van God op aarde was. Dus toen ik neerknielde en God vroeg of het goed was dat ik me zou laten dopen en bevestigen, was ik niet verbaasd dat het antwoord ja was.

Na drie weken de lessen van de zendingen Walker en Whittaker gevolgd te hebben, liet ik mij door broeder Walker dopen. Ik was schoongewassen, schoner dan ik me ooit gevoeld had of me ooit had kunnen voorstellen. In de kring priesterschapsdragers die mij bevestigden, bevond zich naast de zendingen ook mijn eerste bisschop, de man die de telefoon had opgenomen toen ik had gebeld om te vragen of de zendingen me konden bezoeken.

Ik kon de woorden van mijn dierbare gedicht als een prachtig refrein horen en zich verweven met iedereen die ik ontmoette en elke gebeurtenis waardoor ik in de kerk kwam — woorden die mijn pijnlijke hart verzachtten toen ik mijn hemelse Vader leerde kennen.

*'k Had geleerd te zeggen
'Vader'
door uw Geest, die werkt
alom,
maar voordat der kennis
sleutel werd bersteld,
wist 'k niet waarom. ■*

Mijn zoon leeft ook

Brenda Hunt

Een zuster in onze wijk leerde mij een onschatbare les over de gemoedrust die we door geloof in Jezus Christus en zijn verzoening kunnen ontvangen.

In haar patriarchale zegen was deze zuster beloofd dat zij moeder zou worden. Maar zij en haar man baden jarenlang om kinderen. Uiteindelijk werden hun gebeden verhoord. Negen maanden lang was hun leven vol met vreugdevolle

voorbereidingen. Zij verfden een kamer, kochten meubeltjes, kleertjes en andere babyspullen. En ze baden vaak. De artsen zeiden dat ze na deze zwangerschap geen kinderen meer kon krijgen, dus al haar hoop was op dit kind gericht.

De dag brak aan dat deze zuster haar kind ter wereld bracht en de baby hoorde huilen.

'Het is een prachtige jongen', zei de verpleegkundige.

De moeder sloot haar ogen en sprak een dankgebed uit. Vier minuten later was haar baby dood.

Twee weken daarna zag ik haar in de avondmaalsdienst. Als dirigente liep ze naar het podium in de kapel en nam plaats naast het orgel.

Uiteindelijk werden de gebeden van het echtpaar verhoord. Ze kochten meubeltjes, kleertjes en andere babyspullen.

Onder haar leiding zongen we 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft' (lofzang 92). Ze stond rechtop en haar gezicht en getuigenis straalden. Af en toe waren de woorden moeilijk voor haar. Ze slikte en drukte haar lippen op elkaar. Toen stopte ze met zingen, maar met haar arm bleef ze dirigeren.

Later, met tranen die over haar wangen liepen, gaf deze zuster met deze eenvoudige woorden haar getuigenis: 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft. Ik weet dat Hij rechtvaardig is en ons liefheeft. En omdat Hij leeft, leeft mijn zoon ook.'

In haar geloof herkende ik het getuigenis van onze Verlosser, die door zijn verzoening de onsterfelijkheid en het eeuwige leven mogelijk heeft gemaakt. Haar zoon was haar ontnomen, maar ze wist dat zij hem ooit weer zou zien. ■

Waarom zei de Geest dat?

Roger B. Woolstenhulme

In de zomer van 1980 was mijn zending in Boston (Massachusetts) bijna ten einde. Op een avond hadden we een afspraak om een

veelbelovende student een les over het heilsplan te geven.

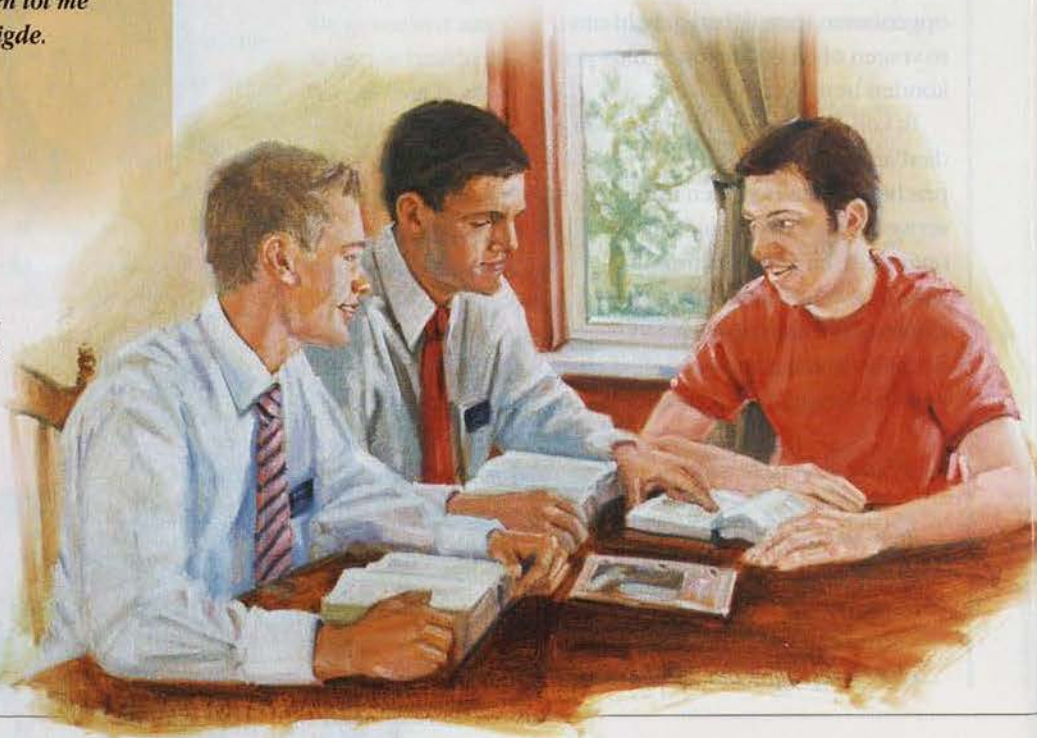
Tijdens de les voelde ik intens de Heilige Geest die verscheidene malen tot mij getuigde dat de beginselen die wij bespraken, juist waren. Ik bad bijna hardop: 'Dat weet ik. Ik heb deze les de afgelopen twee jaar talrijke malen gegeven. Ik ben dankbaar dat ik de Geest voel, maar zorg er alstublieft voor dat onze onderzoeker de Geest voelt!'

Kort daarop kwam mijn zendingspresident naar me toe met de mededeling dat mijn moeder bij een ernstig auto-ongeluk was omgekomen. Dat was uiteraard

een enorme schok voor ons gezin en onze hele gemeenschap. Maar toen de eerste emoties waren verwerkt en ik de kans had om er rustig over na te denken, herinnerde ik mij de duidelijke invloed van de Geest tijdens die les over het heilsplan. Ik wist dat dit het werk van een dierbare hemelse Vader was, die mij voorbereidde op het verlies van mijn moeder.

Er gaat geen dag voorbij dat ik de lessen en het gezelschap van mijn moeder niet mis. Maar er gaat ook geen dag voorbij dat ik niet besef dat ik een dierbare hemelse Vader heb die me voorzichtig op het verlies had voorbereid. ■

T*ijdens de les voelde ik intens de Heilige Geest die verscheidene malen tot me getuigde.*

Ik belde de zending op en vroeg hem wat er was. Hij was verbaasd en zei dat hij me niet gebeld had.

Het onverklaarbare telefoontje

Claudio Zivic

Op zaterdag 7 februari 2004 zaten mijn vrouw en ik in een hotel in Gijón, in het noorden van Spanje, waar ik als president van het zendingsgebied Bilbao werkzaam was. Na onze avondmaaltijd keek ik of er nog boodschappen op mijn mobiele telefoon waren binnengekomen. Ik zag op het scherm van de telefoon dat een zending gebeld had. Ik zag om wie het ging en drukte op de juiste knop om hem terug te bellen.

De zending nam de telefoon op.

Na een korte begroeting vroeg ik hem wat er aan de hand was. Hij was verbaasd en zei dat hij me niet gebeld had. Ik zei dat zijn nummer op mijn telefoon was verschenen, maar hij hield vol dat hij niet gebeld had.

We sloten ons gesprek af, maar vijf minuten later belde hij me terug en zei: 'President, ik heb een probleem waardoor ik me heel onaangenaam voel, en het zit me goed dwars. Ik heb gebeden en aan de Heer gevraagd wat ik moest doen. Ik wilde u niet bellen, maar toen ik aan de Heer vroeg wat ik moest doen, belde u mij. Ik was verbaasd omdat ik u niet had gebeld. Ik wist dat de Heer me liet weten dat ik met u moest praten.'

We spraken nog een tijdje met elkaar waarna zijn probleem was opgelost.

Toen ik hem twee dagen later aan de telefoon had, vroeg ik de zending of hij me echt niet gebeld had.

'Nee, president,' antwoordde hij, 'dat was het werk van de Heer.' Hij bevestigde dat er op zijn telefoon niet te zien was dat hij mijn nummer had gebeld, ook niet per ongeluk.

De Heer heeft gezegd: 'Wees nederig; en de Heer, uw God, zal u aan de hand leiden en u antwoord geven op uw gebeden' (IV 112:10). En Alma heeft tegen zijn zoon Helaman gezegd: 'Raadpleeg de Heer bij al uw handelingen, en Hij zal u ten goede leiden' (Alma 37:37). Om de gemoedsrust te krijgen die we voortdurend nodig hebben, moeten we doen wat onze hemelse Vader van ons verlangt. Dat onverklaarbare telefoontje was ongetwijfeld een antwoord op het gebed van een jonge zending. ■

Kracht in een gezin waar niet allen lid zijn

'Het grootste deel van mijn leven heb ik doorgebracht in een gezin waar niet allen lid zijn. In mijn streven om het evangelie na te leven, heb ik met veel problemen te kampen gehad. Maar door het inspirerende materiaal van de kerk, vooral de *Liabona*, kan ik de Geest bij me hebben.

Ik wil u hartelijk bedanken dat u mij er iedere maand aan herinnert dat het evangelie mij kan veranderen.

Sandra Vinocuna (Ecuador)

De stem van de profeet

De *Liabona* van oktober 2005 was heel bijzonder voor mij. Ik was dankbaar voor ieder artikel, maar vooral voor de boodschap van president James E. Faust: 'Duizenden draadjes van liefde.' Ik vind dat iedereen dat artikel moet lezen. Ik dank onze hemelse Vader dat Hij ons zegent met profeten die ons in deze laatste dagen leiden.

*Ouderling Emenike Hope
Onwuchekwa, zendingsgebied
Ibadan (Nigeria)*

Hartelijk bedankt voor de pdf-versie

De *Liabona* is zo'n inspiratie bij ons thuis en helpt ons bij het naleven en verkondigen van het evangelie. Wij worden er bijzonder door gezegend. Niet alleen is de inhoud geestelijk opbouwend en geloofsversterkend, maar het ontwerp en de illustraties zijn ook prachtig.

We zijn ook blij dat de tijdschriften nu in veel talen online in pdf-formaat beschikbaar zijn. We hoeven niets meer uit ons tijdschrift te knippen!

Als ik een citaat of een afbeelding op de koelkast wil hangen of materiaal voor de participatieperiode of de gezinsavond nodig heb, print ik dat gewoon uit. Geweldig!

Christian Karlsson (VS)

Noot: De *Liabona* is in sommige talen op www.lds.org verkrijgbaar. Klik op 'Gospel Library' voor de Engelse versie. Klik op de wereldkaart voor de andere talen.

Een glanzende edelsteen

Ik ben dankbaar voor iedere *Liabona* die wordt uitgegeven. Door ieder exemplaar leren we de wil van de Heer kennen en wordt ons getuigenis versterkt. Het tijdschrift is een glanzende edelsteen in deze laatste dagen.

De boodschappen van het Eerste Presidium motiveren ons om net als de Heiland te leven en onderwijzen ons in het zuivere evangelie van onze Heer Jezus Christus. We komen uit

verschillende culturen, maar we hebben hetzelfde doel. Ik vind het fijn om te weten dat er buiten ons eigen land, en zelfs aan de andere kant van de Grote Oceaan, heiligen der laatste dagen zijn die hetzelfde tijdschrift lezen.

José Ramírez (Venezuela)

Mijn eigen taal

Ik kom uit de Oekraïne, maar acht maanden geleden zijn mijn man en ik naar Idaho (in de Verenigde Staten) verhuisd. Ik spreek nog niet zo goed Engels en soms begrijp ik op zondag in de kerk niet precies wat er gezegd wordt. Ik voel gelukkig wel de Geest tijdens de bijeenkomsten, maar nu ben ik erg dankbaar dat ik de woorden van

ARTIKELLEN GEVRAAGD

Hebt u de geestelijke en lichamelijke zegeningen van het woord van wijsheid ervaren? Wij nodigen u uit om ons te laten weten hoe u gezegend wordt door lichaamsbeweging, gezond voedsel en zorg voor uw lichaam. Stuur uw inzending (maximaal 800 woorden) uiterlijk op 15 mei 2007 naar

liabona@ldschurch.org of naar:

Liabona, Word of Wisdom

50 E. North Temple St., Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-3220,

USA

Vermeld alstublieft uw naam, adres, telefoonnummer, e-mail-adres, en wijk en ring (of gemeente en district). Als uw inzending gepubliceerd wordt, krijgt u van ons bericht.

onze leiders in mijn eigen taal kan lezen. Voor mij is de *Liabona* een bron van heilige schriftuur.

Lena Cantor (VS)

Gewoon dankbaar

De *Liabona* is een geweldige metgezel en hulp voor mij. Iedere maand heb ik bepaalde problemen, maar enkele maanden geleden kreeg ik het gevoel dat de *Liabona* alleen voor mij en mijn problemen was geschreven. Ik weet dat God wil dat wij gehoorzaam zijn en gelukkig worden.

Georgia Adolpho Pabulaya (Filipijnen)

KOPËREN NIET TOEGESTAAN

Del Parson, Johannes de Doper verschijnt aan Joseph Smith en Oliver Cowdery.

Op 15 mei 1829, aan de Susquehanna, bij Harmony (Pennsylvania), heeft Johannes de Doper Joseph Smith en Oliver Cowdery tot het Aäronisch priesterschap geordend. Hij zei: 'Aan u, mijn mededienstknechten, verleen ik, in naam van de Messias, het priesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van de bediening van engelen en van het evangelie van bekering en van de doop door onderdompeling tot vergeving van zonden' (LV 13:1).

*'De verordening van
het avondmaal is voor
ons het waardevolste
aanbiddingsmoment van de
avondmaalsdienst, omdat het
ons in de gelegenheid stelt
ons verstand en ons hart
op de Heiland en zijn offer
te richten.' Zie ouderling
David B. Haight, 'Het
avondmaal — en het
offer', p. 10.*